

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การกำกับภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น”

THE DIRECTING OF DOCUMENTARY FILM

IT MY LIFE

นาย ธนะพล บุญมาก

Mr. TANAPHON BOONMARK

7/15/2544
0544

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน 44876
วัน, เดือน, ปี 15 ส.ค. 2546

.b.....
.i.....

ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต

สาขาวิชาภาพยนตร์และวีดีโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ปีการศึกษา 2544

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ใบอนุญาตศิลปนิพนธ์

การกำกับภาพยนตร์สารคดี เรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น”

THE DIRECTING OF DOCUMENTARY FILM IT MY LIFE

ภาควิชานิเทศศิลป์ คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
อนุมัติให้ศิลปนิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปกรรมศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาภาพยนตร์และวิดีโอ

อาจารย์ที่ปรึกษาศิลปนิพนธ์..... *Tanaphon Boonmark* วันที่..... 7 มิ.ย. 45.....
(อาจารย์ธีรศักดิ์ รักใหม่)

หัวหน้าภาควิชา..... *Tanaphon Boonmark* วันที่..... 7 มิ.ย. 45.....
(อาจารย์ธีรศักดิ์ รักใหม่)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หัวข้อศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น”
THE DIRECTING OF DOCUMENTARY FILM IT MY LIFE

ชื่อ นาย ณะพล บุญมาก
สาขาวิชา ภาพยนตร์และวีดิโอ
ภาควิชา นิเทศศิลป์
คณะ สถาปัตยกรรมศาสตร์
ปีการศึกษา 2544
อาจารย์ที่ปรึกษา อาจารย์ รวีศักดิ์ รักใหม่

บทคัดย่อ

โครงการกำกับภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น” เป็นการนำเสนอเรื่องราวชายขายบริการทางเพศ 2 คน ซึ่งทั้งสองคนขายบริการในสถานที่ๆแตกต่างกัน เนื้อเรื่องจะเสนอถึงขั้นตอนตั้งแต่แรกเริ่มที่จะเข้ามาประกอบอาชีพนี้ และกระบวนการต่างๆในการทำงานอาชีพขายบริการทางเพศแบบอิสระ จนไปถึงความมุ่งหมายในชีวิตของพวกเขา ซึ่งจะนำเสนอในรูปแบบที่เข้าถึงสถานที่และสถานะการณ์จริง

ซึ่งวัตถุประสงค์หลักของโครงการนี้ เป็นการกระตุ้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาชายขายบริการทางเพศ และที่สำคัญที่สุดเป็นการนำเอาความรู้จากการศึกษาในวิชาต่างๆทางด้านภาพยนตร์มาใช้ในการผลิตภาพยนตร์สารคดี

และจากการกำกับภาพยนตร์สารคดีเรื่องนี้ ทำให้ได้สัมผัสความเป็นตัวตนของชายขายบริการทางเพศ ว่ามีเงื่อนไขหรือสาเหตุใดที่ทำให้เขาเหล่านั้นตัดสินใจเลือกอาชีพโสเภณีชาย โดยได้คำตอบว่า เพียงเพราะต้องการเงิน การเอาตัวรอด การปลดปล่อยและการตอบสนองทางเพศ ซึ่งปัญหาเหล่านั้นนอกจากเกิดจากตัวผู้ขายเองแล้ว ปัจจัยที่สำคัญนอกจากตัวผู้ขายบริการเองแล้ว ผู้ซื้อบริการก็ถือเป็นอีกส่วนหนึ่งด้วย

กิตติกรรมประกาศ

โครงการกำกับภาพยนตร์สารคดี เรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น” นี้ ต้องขอขอบคุณ คุณบอย (ขายบริการบริเวณสวนลม) คุณเอ็กซ์ (ขายบริการบริเวณวังสราญรมณ์) และคุณ อ็อค (ผู้ซื้อบริการ) ที่ให้ความช่วยเหลือให้การถ่ายทำดำเนินไปด้วยดี และอาจารย์ กิตติคุณ อางคาลัย ที่ช่วยเหลือด้านข้อมูลและให้คำปรึกษาอย่างดีเสมอมา เพื่อนๆที่ช่วยเหลือกันในทุกๆด้าน และที่สำคัญ ครอบครัวที่เป็นกำลังใจให้ทำงานได้จนสำเร็จ

ธนพล บุญมาก

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สารบัญ

บทคัดย่อ	ก
กิตติกรรมประกาศ	ข
สารบัญ	ค
บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
2 ภาพยนตร์สารคดี	4
คำจำกัดความของภาพยนตร์สารคดี	4
รูปแบบของภาพยนตร์สารคดี	6
- ภาพยนตร์สารคดีแบบธรรมชาตินิยม	6
- ภาพยนตร์สารคดีแบบตั้งจะนิยม	7
- ภาพยนตร์สารคดีประเภทข่าว	7
- ภาพยนตร์สารคดีแบบโฆษณาชวนเชื่อ	8
การกำกับภาพยนตร์สารคดี	9
ค้นคว้าและสรุปข้อมูล	10
บรรณานุกรมศัพท์	20
3. บทภาพยนตร์	23
สรุปแนวทางของภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น”	23
การวางโครงเรื่องภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น”	25
โครงเรื่องขยาย	26
บทภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น”	27
4 ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์สารคดี	31
- ขั้นตอนก่อนถ่ายทำ	31
- การคัดเลือกลำดับขั้นตอนในการถ่ายทำ	31
- การวางแผนงานก่อนการถ่ายทำ	32

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่	หน้า
- ขั้นตอนการถ่ายทำ	32
- ขั้นตอนการตัดต่อ	34
5 สรุปการทำงานและข้อเสนอแนะ	36
บรรณานุกรม	39
ประวัติผู้เขียน	40

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 1

บทนำ

คำจำกัดความ

การกำกับภาพยนตร์สารคดี เรื่อง ผมว่า...ผมจำเป็น

ความเป็นมาของโครงการ

โสภณิชา นักร้องเป็นปรากฏการณ์ใหม่ของสังคมไทย เนื่องจากเพิ่งเกิดเป็นที่สนใจของสังคมไทยไม่นานนัก กระนั้นก็ยังทวีความรุนแรงขึ้นเรื่อยๆ โสภณิชา นั้น สังคมมองว่าเป็นพฤติกรรมที่เบี่ยงเบนรูปแบบหนึ่ง อันเป็นผลมาจากการปฏิสังสรรค์ ดังนั้นแล้ว เพื่อศึกษาถึงการเป็นโสภณิชา จึงจำเป็นจะต้องเกี่ยวข้องกับการเข้าสู่โลกของบุคคลที่มีการปฏิสังสรรค์ต่อกัน ซึ่งแกนกลางของการวิเคราะห์ความเบี่ยงเบนรูปแบบนี้ ก็คือวิธีการศึกษาแบบธรรมชาติ หรือเป็นการศึกษาพฤติกรรมนิยมแบบธรรมชาติ ที่มุ่งศึกษาถึงความเบี่ยงเบน และผู้เบี่ยงเบนภายในโลกของเขาเอง ซึ่งก็คือในโลกของการเป็นโสภณิชาชายบริการแบบอิสระ เป็นการเข้าสู่โลกของผู้เบี่ยงเบน เพื่อที่จะให้โลกนั้นเป็นที่เข้าใจได้จากจุดยืนในเชิงทฤษฎี อันมีรากฐานมาจากพฤติกรรม นิยาม ทศนคติ และความรู้สู่แก่นึกคิดของพวกเขา โดยที่พฤติกรรมนิยมแบบธรรมชาติ พยายามเชื่อมโยงลักษณะปกปิดของการกระทำทางสังคมเข้ากับ ลักษณะที่เปิดเผย และสามารถสังเกตเห็นได้

ลักษณะแนวของโครงการ

โครงการศึกษาเฉพาะกรณี การกำกับภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ ผมว่า...ผมจำเป็น ”

วัตถุประสงค์

1. เพื่อแสดงให้เห็นและเข้าใจวิถีการดำเนินชีวิตของชายที่ขายบริการทางเพศแบบอิสระ
2. เพื่อกระตุ้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการขายบริการทางเพศ
3. นำเอาความรู้ที่ได้ศึกษามาใช้ในการผลิตภาพยนตร์สารคดี

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

คำจำกัดความของโครงการ

โครงการกำกับภาพยนตร์สารคดีแนวสังคมนิยม (The Realist Tradition)

ขอบเขตของโครงการ

ภาพยนตร์สารคดีความยาว 10 – 15 นาที ถ่ายด้วยกล้องวีดีโอระบบ D.V. (Digital Video) และถ่ายลงเทปวีดีโอระบบเบต้าเพื่อการฉาย

เป้าหมายหลักของโครงการ

1. นำความรู้ทางด้านภาพยนตร์มาใช้ในโครงการกำกับภาพยนตร์สารคดีอย่างสัมฤทธิ์ผล
2. สามารถถ่ายทอดเนื้อหาเรื่องราวเป็นภาพยนตร์สารคดี ได้ตรงตามประเด็นที่ต้องการนำเสนอ กับผู้ชม

แนวทางการบรรลุเป้าหมาย

ขั้นตอนที่ 1

1. ศึกษาข้อมูลเพิ่มเติมเกี่ยวกับภาพยนตร์สารคดีในรูปแบบต่างๆ
2. หาข้อมูลเกี่ยวกับโสเภณีชาย ทั้งในทางด้านงานวิจัย สถิติ ข่าว บทความและเข้าไปสัมผัสกับกลุ่มประชากรด้วยตนเอง
3. รวบรวมข้อมูลที่ศึกษาและทำการวิเคราะห์สรุปข้อมูล
4. กำหนดแนวทางและรูปแบบของภาพยนตร์สารคดี

ขั้นตอนที่ 2

1. นำเสนอหัวข้อศิลปนิพนธ์
2. เสนอสรุปวิเคราะห์ข้อมูลและแนวทางของภาพยนตร์สารคดี

ขั้นตอนที่ 3

เสนอบทภาพยนตร์ (Script / Storyboard)

ขั้นตอนที่ 4

เสนอภาพรวมทั้งหมดของงานก่อนการถ่ายทำจริง (Pre – Production)

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขั้นตอนที่ 5

นำเสนอภาพยนตร์สารคดีฉบับตัดต่อหยาบ (Rough Cut)

ขั้นตอนที่ 6

1. เสนองานภาพยนตร์สารคดีฉบับสมบูรณ์
2. เสนอเอกสารทางวิชาการ 1 ชุด

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 2

ภาพยนตร์สารคดี

คำจำกัดความของภาพยนตร์สารคดี

คำว่า “สารคดี” (Documentary) ถูกนำมาใช้เป็นครั้งแรกในการอธิบายภาพยนตร์เรื่อง “โมอานา” (Moana) ซึ่งเป็นผลงานการสร้างภาพยนตร์เรื่องที่สองของ โรเบิร์ต ฟลาเฮอร์ตี้ (Robert Flaherty) ในปี 1926 โดย จอห์น เกรียสัน (John Grieson) นักวิชาการชาวอังกฤษ ผู้เขียนทฤษฎีและบทวิจารณ์ภาพยนตร์ ที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมภาพยนตร์ที่สำคัญผู้หนึ่งซึ่งในช่วงต่อมาเกรียสันได้เน้นและเลือกใช้คำว่า สารคดี เพื่ออธิบายถึงลักษณะ และประเภทของภาพยนตร์ที่มีการวิจารณ์ และแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับคุณค่าในทางสังคมและการเมืองตลอดมา

มีผู้ให้คำจำกัดความเกี่ยวกับภาพยนตร์สารคดี ดังนี้

จอห์น เกรียสัน ได้จำกัดความไว้ว่า เป็นการสร้างสรรค์ที่ถ่ายทอดมาจากความเป็นจริง (Creative treatment of actuality) เกรียสันต้องการอธิบายว่าภาพยนตร์สารคดีนั้น ควรจะเป็นเรื่องที่ผูกพันกับเหตุการณ์และบุคคลจริงโดยไม่มีฉากแสดง นอกจากนั้น ภาพยนตร์สารคดีจะต้องเป็นผลงานที่มีลักษณะสร้างสรรค์ เช่นเดียวกับศิลปะแขนงอื่น ๆ อีกด้วย ผู้สร้างภาพยนตร์สารคดีจะต้องถ่ายทอดเรื่องราวที่สร้างจากความเป็นจริงในเชิงสร้างสรรค์ไม่ใช่เป็นการลอกเลียนแบบจากความเป็นจริงโดยไม่มีฉากแต่ง

ริชาร์ด เอ็ม บาร์แชม (Richard M. Barsam) ภาพยนตร์สารคดีเป็นคำที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายและถูกนำมาใช้อย่างผิด ๆ บาร์แชมได้เคยเขียนไว้ในหนังสือ “Nonfiction Film” ดังนี้ “ภาพยนตร์สารคดีทั้งหมดคือได้ว่าเป็นภาพยนตร์ที่สร้างจากเรื่องจริง แต่ไม่ใช่ภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นจากเรื่องจริงทั้งหมดจะเป็นภาพยนตร์สารคดี”

พอล โรธา (Paul Rotha) นักเขียน นักวิชาการ และนักสร้างภาพยนตร์ซึ่งได้ทำงานกับเกรียสันในการบุกเบิกและพัฒนาภาพยนตร์สารคดีของอังกฤษตลอดมา ได้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้ “ภาพยนตร์สารคดีคือเรื่องราวของความจริงจากเหตุการณ์ในปัจจุบัน ซึ่งแสดงออกในลักษณะที่เกี่ยวข้องและสัมพันธ์กับสังคมมนุษย์”

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

วิลลาร์ด แวน ไดค์ (Willard Van Dyke) ผู้สร้างภาพยนตร์ชาวอเมริกัน ซึ่งได้บุกเบิกงานสร้างภาพยนตร์สารคดีในยุคเริ่มต้น และเป็นผู้อำนวยการหน่วยภาพยนตร์ในพิพิธภัณฑสถานศิลปะสมัยใหม่ที่กรุงนิวยอร์ก ได้ให้คำจำกัดความของภาพยนตร์สารคดีไว้ว่า “เป็นภาพยนตร์ซึ่งตามปกติ ไม่ใช่ภาพยนตร์ที่สร้างจากเรื่องแต่ง จะต้องตั้งอยู่บนพื้นฐานของความขัดแย้ง และเรื่องราวดังกล่าวจะต้องให้ผลทางความคิด ทางการเมือง และเศรษฐกิจ” ในความคิดของแวน ไดค์นั้น ภาพยนตร์สารคดีควรมีรูปแบบของการโฆษณาชวนเชื่อผสมอยู่ ภาพยนตร์ควรที่จะสามารถโน้มน้าวความคิดของผู้ชมได้ ซึ่งถ้าภาพยนตร์ไม่พูดถึงปัญหา หรือความขัดแย้ง ภาพยนตร์นั้นจะไม่ให้ผลทางความคิดและไม่ตั้งอยู่บนพื้นฐานของการแสดงออกทางความคิดที่ดีพอ เพราะไม่มีประเด็นที่น่าสนใจพอที่จะสร้างแรงบันดาลใจแก่ผู้ชมภาพยนตร์ได้

เรมอนด์ สปอตติสวูด (Raymond Spottiswood) นักวิชาการและผู้เขียนทฤษฎีทางสุนทรียศาสตร์เกี่ยวกับภาพยนตร์ ได้ให้ความเห็นว่า “ภาพยนตร์ที่จะเป็นภาพยนตร์สารคดีได้นั้น ควรอยู่ที่เนื้อหาและวิธีการของภาพยนตร์ที่สามารถถ่ายทอดการแสดงจากชีวิตจริง ซึ่งมนุษย์มีความสัมพันธ์อยู่กับองค์การต่าง ๆ ของชีวิตและสังคม เรื่องราวดังกล่าวอาจจะเกี่ยวกับปัญหาทางเศรษฐกิจ ทางสังคมและทางการเมือง เทคนิคการสร้างภาพยนตร์นั้นเป็นเพียงรูปแบบ ส่วนประกอบของเนื้อหาหรือเรื่องราวที่นำมาสร้างเท่านั้น” จะเห็นได้ว่าความคิดของสปอตติสวูด เน้นที่คุณค่าของเรื่องราวและเนื้อหาในภาพยนตร์ ซึ่งเป็นความคิดที่ใกล้เคียงกับความคิดของเกรียสัน

สถาบันศิลปะและวิทยาศาสตร์ภาพยนตร์แห่งอเมริกา ก็ได้ให้คำจำกัดความไว้ดังนี้ “ภาพยนตร์สารคดี หมายถึง ภาพยนตร์ที่มีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับและสัมพันธ์กับประวัติศาสตร์ สังคม วิทยาศาสตร์ หรือเศรษฐศาสตร์ ไม่ว่าจะเป็นในรูปแบบของการบันทึกภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง หรือการสร้างตกแต่งขึ้นใหม่ แต่เนื้อหาของการแสดงออกนั้นเน้นหนักในเรื่องข้อเท็จจริงมากกว่าความบันเทิง ทั้งนี้ ไม่รวมถึงภาพยนตร์ที่สร้างขึ้นสำหรับการใช้ในการสอนเพียงอย่างเดียว” การแสดงขึ้นมาใหม่ตามภาษาของภาพยนตร์สารคดีนั้น จะมีความหมายแต่เพียงว่าเป็นการแสดงสำหรับให้กล้องบันทึกภาพอีกครั้งหนึ่งตามลักษณะความเป็นจริงที่ได้เคยปฏิบัติมาแล้วในชีวิตจริง

รูปแบบของภาพยนตร์สารคดี

ภาพยนตร์สารคดีนั้น สามารถแบ่งเป็นประเภทใหญ่ๆ ได้ 4 ประเภทด้วยกัน ในแต่ละประเภทมีหลักการและแนวคิดที่แตกต่างกันออกไป หากแต่ยึดถือหลักความจริงของเหตุการณ์และสถานที่ เป็นพื้นฐานเหมือนกันหมด

ภาพยนตร์สารคดีแบบธรรมชาตินิยม (Naturalist Tradition)

ภาพยนตร์สารคดีแบบธรรมชาตินิยมนั้น ยึดถือการถ่ายทอจากชีวิตจริงและจากความเป็นอยู่ตามสภาพแวดล้อมธรรมชาติทั่วไป ผู้สร้างกลุ่มนี้มีความคิดที่จะยึดความจริงทางวัตถุเป็นหลักใหญ่ พวกเขาจะศึกษาถึงสภาพแวดล้อม ชีวิตความเป็นอยู่ และบุคลิกลักษณะของบุคคลที่อยู่ในเหตุการณ์นั้นๆ เพื่อนำมาช่วยขยายความคิดของตนเอง บางครั้งก็อาจจะไม่เกี่ยวข้องกับธรรมชาติที่อยู่โดยรอบ บางครั้งผู้สร้างก็แต่งเสียงขึ้นเอง แล้วนำไปผสมผสานให้เข้ากับบรรยากาศและสิ่งแวดล้อมตามธรรมชาติที่มีอยู่โดยรอบในฉากนั้น

จากภาพยนตร์เรื่อง “โมอาน่า” (Moana) ของฟลาเซอร์ดี เขาได้แสดงหลักการทำงานของเขาออกมาอย่างเด่นชัด ซึ่งพอจะรวบรวมได้ดังนี้ คือ

หลักการขั้นพื้นฐานของเขาคือ จะต้องนำเสนอเรื่องราวจากสถานที่จริง และเรื่องราวเหล่านั้นควรเป็นเรื่องที่ผูกพันและมีความสำคัญต่อสถานที่นั้นๆ แม้จะมีการแสดงแต่บทบาทการแสดงและตัวละครนั้นก็จะเป็นเรื่องราวของชีวิตประจำวันที่เกิดขึ้นได้ทุกเมื่อยาม ปัญหาที่จะหยิบยกขึ้นมาพูดนั้นจะเป็นปัญหาที่เกี่ยวข้องกับการต่อสู้เพื่อการดำรงชีวิตรอด ตลอดจนวัฒนธรรมประเพณีที่ค้ำจุน ที่ทำให้พวกเขาพื้นเมืองเหล่านั้นมีความเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์

จากหลักการของเฟอร์เซอร์ดี พอจะแบ่งแยกออกเป็นสองประเด็นคือ

ประการแรก เรื่องราวจากชีวิตจริง ควรได้รับความประทับใจจากชีวิตจริง และเรื่องราวจริงตามของเดิมโดยตรง

ประการที่สอง การใช้เรื่องราวของชีวิตมาสร้างขึ้นเป็นภาพยนตร์นั้น ก็คือการบันทึกภาพจากชีวิตและความเป็นจริงที่เกิดขึ้น โดยการเลือกเฟ้นและหยิบยกเอาแต่ภาพภายนอกที่มองเห็น เหตุนี้ภาพยนตร์จึงเป็นการแปลความหมายให้แก่ผู้ชม การแสดงและการละครที่ปรากฏในภาพยนตร์ จึงเป็นการแสดงและตัวละครจากชีวิตจริง ที่ถูกแปลความหมายขึ้นมาแล้วครั้งหนึ่ง ไม่ใช่การบันทึกภาพแบบการพรรณนาแต่อย่างเดียว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ลักษณะพิเศษของภาพยนตร์สารคดีแบบธรรมชาตินิยม คือ การมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับสำนักทางความคิดของพวกโรแมนติคนิยม ซึ่งเป็นกลุ่มที่ใช้ภาพยนตร์ในการเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับการเดินทาง การบันทึกภาพเป็นแบบพรรณนาเหตุการณ์จากสถานที่ต่างๆ อีกประการหนึ่งคือ ภาพยนตร์สารคดีแบบธรรมชาตินิยม ใช้วิธีการสังเกตและเฝ้าดูตัวบุคคลเหตุการณ์และสถานที่เสียก่อน แล้วจึงถ่ายทอดโดยผ่านกล้องภาพยนตร์

ภาพยนตร์สารคดีแบบสังคมนิยม (The Realist Tradition)

แนวความคิดของพวกสังคมนิยมคือ การยึดถือหลักความเป็นจริงทางวัตถุ โครงเรื่องนั้นสร้างขึ้นจากความเป็นจริงที่มีปรากฏอยู่โดยรอบ ผู้สร้างภาพยนตร์กลุ่มแรกที่มีแนวความคิดแบบสังคมนิยมนั้น ได้ถือกำเนิดขึ้นในเมืองหลวงของยุโรปตะวันตก โดยได้อิทธิพลจากกลุ่มศิลปินซึ่งเป็นผู้ทดลองค้นคว้าเกี่ยวกับศิลปะแนวใหม่ กลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์เหล่านี้หลงใหลต่อเทคนิคและวิธีการใช้ภาพลึกลับพิเศษต่างๆ ที่สามารถสร้างขึ้นได้จากกล้องถ่ายภาพยนตร์ พวกเขาได้หยิบยกความเป็นจริงจากชีวิตที่มองเห็นกันอยู่ บวกกับความประทับใจที่ได้จากการเป็นผู้สังเกตการณ์ แล้วถ่ายทอดภาพเหล่านั้นออกมาเป็นภาพยนตร์ ผลงานของผู้สร้างภาพยนตร์กลุ่มนี้จึงมีลักษณะเป็นงานศิลปะที่สร้างขึ้นเพื่อศิลปะโดยแท้จริง มิได้มีจุดมุ่งหมายที่จะสร้างขึ้นเพื่อประโยชน์ใดๆ ของส่วนรวม แม้ว่าผลงานของพวกเขาจะมีเนื้อหาสาระ และสะท้อนภาพของสังคม ในยุคสมัยของพวกเขาได้เป็นอย่างดีก็ตาม

ภาพยนตร์แบบสังคมนิยมนี้ จะมีรูปแบบ และแนวความคิดที่ตรงกันข้ามกับงานของฟลาเฮอร์ตี้โดยสิ้นเชิง ฟลาเฮอร์ตี้ หลงใหลกับความงามตามธรรมชาติในดินแดนที่ห่างไกลจากความเจริญ ประทับใจกับชีวิตมนุษย์ที่ต้องต่อสู้กับภัยธรรมชาติ แต่ภาพยนตร์แบบสังคมนิยมจะเป็นเรื่องราวของมนุษย์ที่ต้องต่อสู้กับภัยบนท้องถนน และความวุ่นวายสับสนของชีวิตในเมืองหลวงแทน

ภาพยนตร์สารคดีประเภทข่าว (The News-Reel Tradition)

ภาพยนตร์ข่าวทั่วไป มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับภาพยนตร์สารคดีหากแต่ภาพยนตร์ข่าวยึดถือสาระความเป็นจริงจากวัตถุดิบ และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น แล้วรายงานในเชิงพรรณนาโวหารโดยเรียบเรียงความสำคัญและประเด็นของเหตุการณ์นั้นๆ จำแนกออกมาอย่างเด่นชัดและตรงไปตรงมาอย่างสั้นๆ ได้ใจความและรวดเร็ว

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ส่วนภาพยนตร์สารคดี จะเป็นการหยิบยกเรื่องราวความเป็นจริงขึ้นมาดัดแปลงให้เป็นเรื่องที่น่าสนใจและมีจุดมุ่งหมายตามที่กำหนดไว้ ผู้สร้างภาพยนตร์สารคดีจึงต้องใช้เวลาเพื่อคิดค้น และเลือกเฟ้น หรือถ่ายทอดเหตุการณ์ที่ต้องการนั้นให้ปรากฏชัดออกมา

เนื้อหาสาระของเหตุการณ์ในภาพยนตร์ข่าวส่วนใหญ่ จะเป็นเรื่องที่น่าสนใจอยู่แล้วในตัวของมันเอง การสร้างงานภาพยนตร์ประเภทข่าวนี้ ผู้บันทึกภาพและผู้ตัดต่อจะต้องยึดถือการรายงานเหตุการณ์ตามความเป็นจริงที่เกิดขึ้นเป็นหลักใหญ่ ไม่ควรมีการตกแต่งสร้างสรรค์ใดๆปะปนลงไป และเพราะเหตุที่ภาพยนตร์ข่าวเป็นการบันทึกภาพจากสถานที่จริง และเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นจริง และมีการเลือกเฟ้นข้อเท็จจริงสำหรับการนำเสนอ รวมทั้งมีการตัดต่อเข้าประกอบด้วย จึงอาจกล่าวได้ว่า ภาพยนตร์ข่าวเป็นประเภทหนึ่งของภาพยนตร์สารคดี เนื่องจากหลักการทำงานมีลักษณะคล้ายคลึงกับการสร้างภาพยนตร์สารคดีนั่นเอง

คุณสมบัติและพื้นฐานของภาพยนตร์สารคดี คือ ใช้หลักการของการสังเกตการณ์ และบันทึกภาพขึ้นจากเรื่องจริง เหตุการณ์จริง แล้วนำมาผสมผสานกับวัตถุประสงค์ที่วางไว้

ภาพยนตร์สารคดีแบบโฆษณาชวนเชื่อ (The Propaganda Tradition)

การสร้างภาพยนตร์ ไม่ว่าจะเป็นการสร้างเพื่อการแสดงออกทางศิลปะหรือเพื่อความบันเทิงก็ตาม ต่างผลิตขึ้นบนพื้นฐานอันเดียวกันคือ มีรูปแบบที่มีลักษณะเป็นสื่อสิ่งพิมพ์ สิ่งพิมพ์เหล่านี้สามารถจัดทำพิมพ์ขึ้นได้หลายร้อยรูปแบบสำหรับผู้ชมหลายประเภท ความเป็นสิ่งพิมพ์ของภาพยนตร์นี้เองทำให้เข้าถึงประชาชนได้เป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องของการศึกษา ปัจจุบันถือว่าการศึกษาคือสิ่งสำคัญมากที่สุด เขวชนมีความจำเป็นที่จะต้องได้รับข่าวสาร และความรู้ความเข้าใจที่ถูกต้องเที่ยงตรง ความต้องการของประชาชนส่วนใหญ่เหล่านี้ทำให้มีการนำวิธีการสื่อสารประเภทสิ่งพิมพ์มาใช้กันมากยิ่งขึ้น ในรูปแบบต่างๆกันหลายรูปแบบ จากวัตถุประสงค์ดังกล่าวนี้เองที่การโฆษณาชวนเชื่อได้ถือกำเนิดขึ้นมา และเมื่อพิจารณาถึงวิวัฒนาการของภาพยนตร์สารคดีแล้ว อาจพบว่าภาพยนตร์ได้ถูกนำมาใช้อย่างมีประสิทธิภาพในการเสริมสร้างความเข้าใจและการโฆษณาชวนเชื่อโดยเฉพาะ ได้กลายมาเป็นเครื่องมือในการโฆษณาชวนเชื่อทางการเมืองอย่างได้ผล

ผลงานการสร้างภาพยนตร์ของโซเวียต ส่วนใหญ่หยิบยกเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตความเป็นอยู่ และจากเหตุการณ์ชีวิตจริงมาผสมผสานกับจุดมุ่งหมายของการโฆษณาชวนเชื่อเกี่ยวกับความคิดทางการเมืองและระบบสังคมของพวกเขา และยังมีอีกหลายประเทศที่ใช้ภาพยนตร์เป็นเครื่องมือในการโฆษณาชวนเชื่อเช่น พรรคนาซีของเยอรมัน และพวกฟาสซิสของอิตาลี เป็นต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การกำกับภาพยนตร์สารคดี

หลักการผลิตภาพยนตร์สารคดี

ภาพยนตร์สารคดีที่จัดอยู่ในขั้นคิในปัจจุบันยังคงนิยมถ่ายทำด้วยฟิล์มเพราะให้คุณภาพที่ดีกว่า วิดีทัศน์ แต่ก็มีความสลับซับซ้อนและราคาสูงกว่าการถ่ายทำภาพยนตร์สารคดีในลักษณะสมัครเล่นจำนวนไม่น้อยจึงมักถ่ายเป็นวีดิทัศน์ การสร้างภาพยนตร์สารคดีก็ทำกันอย่างง่าย ๆ ใช้คนจำนวนไม่มากนัก แนวคิดของภาพยนตร์นำมาจากความรู้อีกส่วนหนึ่งที่ผู้สร้างได้ประสบมา การทำมักเป็นไปโดยไม่ให้ผู้อยู่ในเหตุการณ์รู้ตัว การจัดแสงโดยทั่วไปมักมองได้จากตำแหน่งเดียว เพื่อให้ภาพที่ถ่ายจากตำแหน่งอื่นเมื่อนำมาตัดต่อเข้าด้วยกันจะได้ไม่ขัดตา การกำกับจะปล่อยให้แสดงไปตามธรรมชาติ การตัดต่อเป็นไปหลายรอบเพื่อให้มีคุณภาพในการสื่อสาร โดยเฉพาะต้องไม่ให้ภาพหรือเสียงเด่นกว่าอีกสิ่งหนึ่ง นี่ก็คือความคิดเห็นพินิจ ของหลักการถ่ายภาพยนตร์สารคดีอย่างง่าย ๆ ของคนทั่วไป

การผลิตภาพยนตร์สารคดีที่ดีนั้น จำเป็นต้องอาศัยความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่จะถ่ายทำ และ ศิลปะการนำเสนอ โดยทีมงานจะต้องศึกษาค้นคว้าและใช้เทคนิคอันเหมาะสมในการสร้างภาพยนตร์เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ดังนั้นกลุ่มผู้สร้างภาพยนตร์จะต้องเตรียมงานในขั้นต้นก่อนการถ่ายทำเป็นอย่างดี โดยเฉพาะการเสาะแสวงหาข้อมูล การทำความเข้าใจกับข้อเท็จจริงอย่างต้องแท้ เพื่อนำภาพและเสียงที่จัดความสัมพันธ์เสริมสาระซึ่งกันและกันมานำเสนอให้ผู้ดูเกิดความรับรู้ที่ถูกต้อง และชวนต่อความสนใจ ปรากฏว่าแนวโน้มของหลักการผลิตภาพยนตร์สารคดีในลักษณะหลังนี้ได้รับการยอมรับมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากภาพยนตร์สารคดีระยะหลังมีคุณภาพดีขึ้นกว่าสมัยแรกๆอย่างเห็นได้ชัด

การผลิตภาพยนตร์สารคดีในปัจจุบันมิได้ปรากฏให้เห็นเองเออเองอย่างเด่นชัดว่ามีลักษณะหรือ อากาเป็นรูปแบบใดรูปแบบหนึ่งเป็นการเฉพาะ หากแต่ได้ผสมผสานนำเอาข้อดีของแต่ละรูปแบบมาปรับใช้ในการสร้างภาพยนตร์สารคดี โดยผู้สร้างภาพยนตร์เองจะใช้ดุลยพินิจและวิจารณญาณว่าควรจะให้หน้าหนังสือสารคดีรูปแบบใดในภาพยนตร์ที่ตนสร้างจึงจะเหมาะสมกับผู้ดู วัตถุประสงค์การผลิต และความเป็นไปได้ของการผลิต ดังนั้นการพิจารณาว่าภาพยนตร์สารคดีที่ผลิตกันในปัจจุบันมีรูปแบบใด จึงไม่สามารถจำแนกได้ดังภาพยนตร์สารคดีในอดีต

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ค้นคว้าและสรุปข้อมูล

การค้าประเวณีเป็นของที่มีมาแต่โบราณ และเป็นอาชีพที่เก่าแก่ที่สุดในโลก (Elliot and Merrill, p. 245 อ้างจาก สุพิศรา สุภาพ, 2538, น. 66) แต่ส่วนใหญ่จะทราบเพียงว่าผู้ที่ขายประเวณินั้นมีเพียงผู้หญิง กระนั้นก็ตาม ภาพของการขายประเวณีของบุคคลเพศชายก็เกิดขึ้นมานานแล้วเช่นกัน

ผู้หญิงที่ค้าประเวณี รู้จักกันในชื่อว่า โสเภณี ผู้หญิงขายบริการ ผู้หญิงอาชีพพิเศษ หรือในภาษาที่หยาบว่า อีตัว กระหรี ส่วนผู้ชายที่ค้าประเวณีไม่มีคำศัพท์ภาษาไทยที่ระบุไว้อย่างชัดเจน ส่วนใหญ่ก็จะเรียกว่าชายขายบริการ ชายขายตัว

คำว่า "การค้าประเวณี" มีความหมายในกฎหมายไทยว่า การขอรับบริการกระทำชำเรา หรือขอรับบริการกระทำอื่นใด หรือการกระทำอื่นใดเพื่อสำเร็จความใคร่ทางกามารมณ์ของผู้อื่น อันเป็นการค้าส่วนเพื่อสินจ้าง ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ขอรับบริการกระทำ และผู้กระทำจะเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ

ตามความหมายดังกล่าว การค้าประเวณี หรือการขายบริการทางเพศ เป็นสิ่งที่กระทำเพื่อการสำเร็จความใคร่ให้กับฝ่ายตรงข้าม โดยมีสินจ้างรางวัลเป็นสิ่งตอบแทนการกระทำนั้น ซึ่งมีองค์ประกอบอยู่ด้วยกัน 3 ประการคือ (Goldstein, 1979)

1. มีลักษณะเพื่อสินจ้าง (barter) จากการขายบริการทางเพศ
2. มีลักษณะสำส่อน (promiscuity)
3. ไม่มีความผูกพันทางอารมณ์ (emotional indifference)

ซึ่งเมื่อพิจารณาถึงการขายบริการทางเพศของผู้ชาย จะพบว่าพวกเขาใช้ชีวิตขายบริการทางเพศเพื่อสินจ้างรางวัล และมีลักษณะสำส่อน ประกอบกับพวกเขาเห็นว่าการขายบริการทางเพศนั้น เป็นเพียงงาน หรืออาชีพประเภทหนึ่ง ที่เขาไม่ได้มีความผูกพันทางอารมณ์กับลูกค้าแต่อย่างใด ดังนั้น การศึกษาครั้งนี้จึงได้ระบุว่าผู้ชายขายบริการทางเพศเหล่านี้เป็น "โสเภณีชาย" ได้ตามองค์ประกอบข้างต้น

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การขายบริการทางเพศ หรือการค้าประเวณี มีความหมายตามพระราชบัญญัติป้องกันและปราบปรามการค้าประเวณี พ.ศ.2539 ว่า "การยอมรับการกระทำชำเรา หรือการยอมรับการทำอื่นใด เพื่อสำเร็จความใคร่ทางอารมณ์ของผู้อื่นอันเป็นการลำเอียง ทั้งนี้ไม่ว่าผู้ยอมรับการกระทำ และผู้กระทำเป็นบุคคลเพศเดียวกันหรือคนละเพศ" จากคำจำกัดความข้างต้น ซึ่งให้เห็นว่าการค้าประเวณีต่อบุคคลเพศเดียวกันนั้น กฎหมายได้บัญญัติไว้ให้เป็นความผิด

เมื่อพิจารณาถึงการขายบริการทางเพศนั้น เราจะพบว่าเกิดขึ้นมานานแล้ว สมัยก่อนนั้นจะเรียกผู้ชายที่ขายบริการทางเพศว่า "โสเภณีชาย" (Male Prostitute) มีผู้เสนอให้ใช้คำว่า "วิฑาธร" แทนคำว่าโสเภณีชาย หรือนายคณิกา ต่อมาคำว่า Homosexual จึงให้ความหมายคนโสเภณีว่า บุคคลที่ขายตัวเองเพื่อให้อื่น จะเป็นเพศเดียวกันหรือเพศตรงข้ามก็ได้ ได้สำเร็จความใคร่ทางกาม (สุพัตรา สุภาพ, 2521, น. 144) ในทางตะวันตกจะเรียกโสเภณีชายที่ขายบริการทางเพศแก่ผู้หญิง Gigolo ซึ่งจะมีลักษณะเป็นเพียงเพื่อนเที่ยว (Escort)มากกว่าจะเป็นการให้บริการทางเพศอย่างเดียว นอกจากนี้ยังจะใช้คำว่า Hustler อันเป็นศัพท์แสลงที่ใช้แทนโสเภณีด้วย (Hoffman, 1979, p. 275)

สำหรับโสเภณีรักร่วมเพศ (Homosexual Prostitute) นั้นส่วนใหญ่เราจะไม่เรียกเขาว่า Prostitute หรือ Whore โดยทั่วไปแล้วเราจะเรียกว่า Hustler หรือบางครั้งอาจจะเรียกว่า Boy (Rush, 1980, p. 142)

Rush (1980, p.142) ได้ให้ความหมายของ Male Prostitution ว่าเป็นความพึงพอใจทางเพศโดยบุคคลเพศชายกับบุคคลอื่นที่มีค่าตอบแทนเป็นเงินทอง มิได้กระทำเป็นครั้งคราว แต่จะกระทำเป็นงานหลัก หรือเป็นงานเสริมที่ดูเหมือนเป็นงานอาชีพ และกระทำอย่างสม่ำเสมอในระยะเวลาที่นานเป็นเดือนเป็นปี

การศึกษาเรื่อง "โสเภณีชาย : เป็นการศึกษาถึง เงื่อนไขและปัจจัยที่ทำให้ชีวิตขายบริการทางเพศเรียนรู้ถึงสภาพ และวิถี การดำเนินชีวิตของพวกเขา เพื่อที่จะได้ทำความเข้าใจถึงปรากฏการณ์ที่เป็นจริง แล้วทำการวิเคราะห์ถึงผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับ พวกเขา ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ และพฤติกรรม รวมถึงการทำ ความเข้าใจสภาพปัญหาดังกล่าว อันจะนำไปสู่การแสวงหาแนว ทางในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาที่สอดคล้องกับสภาพความเป็น จริงของคนกลุ่มนี้

การศึกษามุ่งเน้นไปที่ตัวขายบริการทางเพศเป็นสำคัญ โดย เคยใช้ชีวิตขายบริการทางเพศมาแล้วไม่ต่ำกว่า 6 เดือน ในขณะที่ทำการศึกษายังใช้ชีวิตขายบริการทางเพศอยู่ เป็นเด็กที่ไม่สังกัดตามบาร์สำหรับพวกรักร่วมเพศ โดยผู้ศึกษาเข้าไปคลุกคลีทำความคุ้นเคย และใช้ชีวิตอยู่ใน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โลกของพวกเขาตามความเป็นจริง ใช้วิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสังเกตและการสัมภาษณ์แบบไม่เป็นทางการ พูดคุยในฐานะเพื่อน หรือพี่ ทั้งในเวลากลางวันและกลางคืนอย่างต่อเนื่องเป็นเวลา 4 เดือน

ผลการศึกษา ทำให้เห็นภาพความเป็นตัวตนของชายขายบริการทางเพศกลุ่มหนึ่ง ย่านสีลม-สวนลุมพินี เงื่อนไขที่ทำให้หันมาขายบริการทางเพศ เพราะต้องการเอาตัวรอด ต้องการใช้จ่ายเงิน และการปลดปล่อย/ตอบสนองทางเพศ นอกจากเกิดจากตัวผู้ขายเองแล้ว ปัจจัยที่ทำให้เด็กขายบริการทางเพศ ยังเกิดจากความต้องการของผู้ซื้อบริการที่เป็นรักร่วมเพศ สภาพแวดล้อมและกลไกการควบคุมทางสังคมที่บกร่องและอ่อนแอ หากไม่สังเกตจะไม่สามารถแยกภาพของชายขายบริการทางเพศได้อย่างชัดเจน เนื่องจากไม่ปรากฏว่ามีเอกลักษณ์อะไรที่โดดเด่น แต่สามารถจะค้นหาคนกลุ่มนี้ได้โดยการเข้าไปยังบริเวณที่คาดว่าจะมีการขายบริการทางเพศอยู่ คนกลุ่มนี้มีอายุระหว่าง 18-28 ปี ส่วนใหญ่มีรูปร่างและหน้าตาดี มักแต่งกายด้วยเสื้อผ้าโทนสีคล้ำออกดำ โดยมีแบบแผนพฤติกรรมรวมกลุ่ม แต่ไม่มีความยึดเหนี่ยวมั่นคงนัก บางคนแยกตัวอยู่อย่างโดดเดี่ยว ส่วนมากจะนิยมสูบบุหรี่ และเสพลิงเสพติด แต่พบว่ามียุวกบางคนที่ไม่ยุ่งเกี่ยวกับสิ่งเสพติดประเภทใดเลย เด็กทุกคนมีพฤติกรรมพูดไม่จริง และพูดเกินจริงในลักษณะที่เป็นภาพทางบวกของพวกเขา และยังพบพฤติกรรมเปลี่ยนถิ่นนอนบ่อย ๆ

ภาษาที่เด็กขายบริการส่วนใหญ่ใช้ในในกลุ่มเพื่อนจะมีลักษณะที่หยาบกระด้างและแข็งกร้าว แต่ก็ยังพบว่ามีการใช้ภาษาที่สุภาพอยู่บ้างขึ้นอยู่กับบุคคลที่จะสื่อสารด้วย บางคนเคยมีประสบการณ์ทางเพศก่อนทำการขายบริการทางเพศมาบ้างแล้ว แต่ส่วนใหญ่เพียงเคยเข้าไปยุ่งเกี่ยวบ้างเล็กน้อย โดยเฉพาะในช่วงที่อยู่ในสถานศึกษา เด็กส่วนใหญ่เข้าสู่อาชีพการขายบริการทางเพศโดยการเชิญชวนของเพื่อน ที่บอกว่าเป็นงานง่ายแต่ได้ค่าตอบแทนสูง อีกส่วนหนึ่งเกิดจากการที่ถูกค้าเข้ามาติดต่อเอง พวกเขามองว่าการขายบริการทางเพศไม่ใช่เรื่องแปลก ผู้หญิงทำได้ผู้ชายก็ทำได้เช่นกัน ในขณะที่พวกเขาไม่สนใจว่าใครจะคิดอย่างไรกับเขา แต่ก็ไม่อยากให้คนรู้ว่าเขาประพฤตินั้นเช่นนี้

การดำเนินชีวิตของพวกเขาเปลี่ยนแปลงไปได้ตามสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ แม้ว่าจะมีรายได้จากการขายบริการทางเพศมาก แต่ไม่มีการเก็บออมแต่อย่างใด รายจ่ายส่วนใหญ่หมดไปกับการเที่ยวเตร่สนุกสนาน รวมทั้งยาเสพติดประเภทต่าง ๆ

การซื้อขายบริการทางเพศเป็นการปฏิสังสรรค์ระหว่างเด็กกับลูกค้าที่ขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของบุคคลทั้งสองฝ่าย เด็กแต่ละคนจะมีเทคนิคในการเลือกเป็นของตัวเอง ส่วนมากจะเลือกลูกค้าที่อยู่ในวัยกลางคน เนื่องจากบุคคลเหล่านี้มีเงินจ่ายให้เขาได้มาก นิยมเลือกลูกค้าที่เป็นฝ่ายรองรับเนื่องจากส่วนใหญ่ยังคงบทบาท ของเพศชายอยู่ค่อนข้างมาก และนิยมให้บริการเพียงชั่วคราว การ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ติดต่อกับลูกค้ามืออยู่ด้วยกัน 2 รูปแบบคือ การที่ลูกค้าเข้ามาติดต่อเอง และการที่เด็กเป็นฝ่ายเข้าไปติดต่อ ซึ่งขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ ลักษณะการติดต่อจะเป็นแบบการสื่อสารทางสายตาและการสื่อสารด้วยคำพูด นอกจากนี้ยังมีการติดต่อโดยผ่านนายหน้าอีกด้วย แต่ไม่มีลักษณะเป็นแบบ "ขาใหญ่" หรือ "พี่ใหญ่" ยังพบว่ามียุวกาบางคนบนบานต่อสิ่งศักดิ์สิทธิ์เพื่อ ขอให้สามารถหาลูกค้าได้

รูปแบบของการขายบริการทางเพศแบบอิสระนั้น เด็กจะค่อย ๆ เรียนรู้ถึงวิธีการ "จับแขก" หรือ "ตีแขก" ว่าควรทำอย่างไร เด็กเหล่านี้อาจอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม หรือตัวคนเดียว เมื่อลูกค้าโดยเฉพาะชาวต่างชาติมองมาเด็กจะมองตอบ ลูกค้าก็จะรู้ว่าใช่ หรือลูกค้าเดินเข้ามาทักทายเด็ก หรือเมื่อเด็กพบลูกค้าเขาก็จะเข้าไปถามว่า "ยู มิ โก สตีฟ ไฟฟ์ ฮันเดรีค บาท" หรือ "เฮลโล ยู โลก บอย" ถ้ามีการพูดจาโต้ตอบก็แสดงว่าเป็นเด็กขายบริการก็จะมีการต่อรองราคา กรณีที่เป็นลูกค้าเก่าเด็กจะเข้าไปทักทาย ถ้าตกลงราคากันได้ก็จะนัดแนะเวลาและสถานที่ โดยบอกชื่อโรงแรม ห้องพัก และเวลาจากนั้นก็แยกย้ายกันไป ลูกค้าจะเดินล่วงหน้าไปก่อน เด็กจะเดินตามไปที่หลังแล้วพยายามหลบเข้าโรงแรมไปหาลูกค้า เมื่อให้บริการเสร็จแล้วก็จะรับค่าบริการ ถ้าคิดใจก็นัดครั้งต่อไป

ส่วนการขายบริการทางเพศ โดยการผ่านนายหน้านั้นไม่มีลักษณะเป็นแก๊ง แต่เป็นเด็กโตที่อยู่ในกลุ่มเดียวกัน หรือเป็นผู้ใหญ่ที่เรียกกันว่า "ขาใหญ่" หรือ "พี่ใหญ่" โดยจะทำหน้าที่หาลูกค้าให้ คอยให้ความคุ้มครอง บางครั้งเด็กไม่ยอมไปกับลูกค้า แต่ก็ต้องจำใจไม่เช่นนั้นก็จะไม่ได้ลูกค้าอีก นายหน้าจะได้ค่าตอบแทนจากตัวเด็กและจากลูกค้า เมื่อตกลงกันแล้ว นายหน้า จะพาตัวเด็ก ไปส่งยัง โรงแรมที่นัดหมาย

ผลกระทบที่คาดว่าจะได้รับจากการขายบริการทางเพศก็คือ การเข้าไปเกี่ยวข้องกับเรื่องทางเพศมากเกินไป มีอัตราเสี่ยงต่อการติดโรคทางเพศสัมพันธ์ หรือขายขายบริการทางเพศที่สังกัดคามาบาร์ การที่ตกอยู่ในแวดวงสังคมที่อันตราย ทำให้เกี่ยวข้องกับยาเสพติดประเภทต่าง ๆ ได้ง่าย มีโอกาสที่จะประกอบความผิดทางกฎหมายได้มากด้วยเช่นกัน แต่อัตราที่จะเข้าสู่โลกเบี่ยงเบนทางเพศมีค่อนข้างต่ำ เนื่องจากอิทธิพลของกลุ่มเพื่อนที่ยังคง บทบาทความเป็นเพศชายได้อยู่.

ในการศึกษารั้งนี้ จะเน้นประเด็นลงไปทีพวกรักร่วมเพศชาย ฉะนั้นจะกล่าวถึงรักร่วมเพศชาย หรือเกย์เราจะพบว่ารักร่วมเพศชายนี้มีอยู่ด้วยกัน 3 บทบาทคือ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

1. เป็นฝ่ายกระทำอย่างเดียว หรือเกย์คิง (Active Homosexual)
2. เป็นฝ่ายรองรับการกระทำอย่างเดียว หรือเกย์ควีน (Passive Homosexual)
3. แบบผสม คือเป็นทั้งฝ่ายกระทำและฝ่ายรองรับการกระทำ (Bisexual)

ซึ่งทั้ง 3 บทบาทนี้ จะพบอยู่ใน 4 รูปแบบด้วยกันคือ

- เป็นทั้งเกย์คิงและเกย์ควีนในคนเดียวกัน
- เป็นเกย์ควีน แต่สามารถร่วมเพศกับผู้หญิงและมีภรรยาได้
- เป็นเกย์คิง แต่สามารถร่วมเพศกับผู้หญิงและมีภรรยาได้
- เป็นทั้งเกย์คิงและเกย์ควีน และสามารถร่วมเพศกับผู้หญิงและมีภรรยาได้

เกย์คิง เป็นเกย์ที่เป็นฝ่ายกระทำ ลักษณะท่าทางของเกย์คิงเหมือนผู้ชายปกติธรรมดาทั่วไป อาจสังเกตได้ว่า พวกนี้สนใจแต่เด็กหนุ่มวัยรุ่น ไม่สนใจผู้หญิง เกย์คิงมักมีอารมณ์ปกติเพียงแต่มีชีวิตทางเพศแบบ "รักร่วมเพศ" เท่านั้น และพบว่า มีจำนวนมาก แม้ว่าบางคนจะมีครอบครัวแล้วก็ตาม แต่ในส่วนลึกของจิตใจแล้ว ไม่ได้มีความรู้สึกทางเพศกับผู้หญิงเท่ากับผู้ชายด้วยกัน จึงพยายามแสวงหาผู้ที่จะมาตอบสนองต่อความต้องการแบบรักร่วมเพศ

เกย์คิงบางคนอาจใช้ชีวิตเกย์ชั่วระยะเวลาหนึ่ง แล้วเกิดอาการเบื่อก็จะหันกลับไปมีความสัมพันธ์ทางเพศกับผู้หญิง หรือมีครอบครัวสักระยะหนึ่งก็จะกลับมาเป็นเกย์อีกครั้งนั้นจะพบว่า เกย์คิงมักจะเป็นในช่วงวัยรุ่นหนุ่ม แล้วจะกลับมาเป็นอีกในช่วงวัยผู้ใหญ่ ซึ่งการเป็นในช่วงหลังนี้ค่อนข้างจะเป็นหนักกว่าเดิม

เกย์ควีน เป็นเกย์ที่เป็นฝ่ายรองรับการกระทำ เกย์ควีนมักจะเกิดจากการคลุกคลีกับผู้หญิงมาตลอด จึงมีจิตใจ อารมณ์อ่อนไหวง่าย มีการเลียนแบบกิริยาท่าทางแบบผู้หญิง เมื่อคิดเป็นนิสัยก็จะแก้ไม่หาย แล้วค่อย ๆ เปลี่ยนเป็นพฤติกรรมเกย์ควีนต่อไป คนที่เป็นเกย์ควีนบางประเภทจะปิดบังซ่อนเร้นตัวเองทำตัวเป็นผู้ชายเต็มตัว แต่อาจสังเกตได้จากการแต่งกายที่ปราณีต มีเครื่องประดับ

เกย์แบบผสม เกย์พวกนี้ทำตัวเป็นได้ทั้งฝ่ายกระทำ และฝ่ายรองรับการกระทำซึ่งเดิมอาจเป็นเกย์คิงหรือเกย์ควีนแบบใดแบบหนึ่งอยู่แล้ว แต่เมื่อมาพบเกย์ที่มีลักษณะเหมือนกันก็อาจลองผลัดเปลี่ยนปฏิบัติต่อกัน เลยคิดเป็นนิสัย เกย์แบบผสมที่เกิดจากผู้ที่มีการมีภรรยาแล้ว อาจจะเนื่องมาจาก

ความเบื่อหรือจำเจกับภรรยา ก็หันไปมีความสัมพันธ์กับผู้ชายด้วยกันเพื่อเป็นการเปลี่ยนรสชาติ จึงกลายเป็นเกย์ไป แต่ก็ยังมีเพศสัมพันธ์กับภรรยาเช่นเดิม

Kinsey และคณะ (นงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์, 2535, น. 20) ได้ศึกษาเด็กผู้ชายวัยรุ่น ในวัยศึกษาเล่าเรียนระดับมัธยมศึกษา พบว่าเด็กชาย ในช่วงอายุไม่เกิน 19 ปี มีประสบการณ์เป็นพวกรักร่วมเพศประมาณร้อยละ 30 ในชั้นมัธยมต้น และร้อยละ 45 ในชั้นมัธยมปลาย อย่างไรก็ตามพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศนี้อาจเป็นแบบชั่วคราว เช่นเกิดในช่วงที่มีการพัฒนาทางบุคลิกภาพตามปกติคือเมื่อเข้าสู่วัยรุ่น และเมื่อเข้าสู่วัยรุ่นแล้วระยะเวลาหนึ่งพฤติกรรมดังกล่าวก็ค่อย ๆ หายไปหรือบางทีอาจเกิดในบางสภาวะ เช่นเมื่ออยู่ในหอพักโรงเรียนประจำค่ายทหาร ถูก เป็นต้น เมื่อพ้นจากภาวะการดังกล่าว พฤติกรรมรักร่วมเพศอาจหายไปได้ (นงลักษณ์ เอ็มประดิษฐ์, 2535, น. 19)

จากการศึกษาของ Weinberg (1978 อ้างถึงใน บงกชมาศ เอกเอี่ยม, 2532, น. 41-42) ได้ศึกษาพวกรักร่วมเพศ โดยแยกแยะระหว่างกิจกรรมรักร่วมเพศ ที่เป็นการกระทำความสงสัยในการเป็นพวกรักร่วมเพศของตนเอง และการประทับตราตนเองว่า คือรักร่วมเพศ และได้พบแบบแผน 4 รูปแบบด้วยกันคือ

รูปแบบที่ 1 หมายถึงกระบวนการที่บุคคลเข้าสู่กิจกรรมทางเพศกับเพศเดียวกัน อาจจะเป็นเพราะอยากทดลอง เพื่อความสนุกสนาน สถานการณ์บังคับ หรือเพื่อเงิน โดยไม่ได้คิดอะไรมากไปกว่านั้น ต่อมาจากการเรียนรู้และได้นิยามใหม่จากบริบททางสังคม ทำให้เขาเริ่มสงสัยตัวเองว่าพฤติกรรมที่ผ่านมานั้นจัดเป็นบุคคลผู้รักร่วมเพศหรือไม่ และในที่สุดก็เริ่มมองตนเอง และให้คำนิยามแก่ตนเองว่าเป็นผู้รักร่วมเพศโดยสมบูรณ์

รูปแบบที่ 2 หมายถึงกระบวนการที่บุคคล เมื่อเคยมีกิจกรรมที่เป็นความสัมพันธ์กับคนเพศเดียวกันแล้ว ก็สรุปตนเองโดยไม่ต้องสงสัยว่าตนเป็นพวกรักร่วมเพศ ในกรณีนี้เป็นไปได้ว่าคำนิยามจากจิตแพทย์ ข้อมูลจากหนังสือ หรือจากการบอกกล่าว ที่เป็นตราประทับจากสังคม ซึ่งได้ให้ความหมายแก่พฤติกรรมของความเป็นรักร่วมเพศไว้ เป็นส่วนช่วยชี้ให้บุคคลได้เรียนรู้ความหมายเชื่อและรับความหมายไว้แก่ตน

รูปแบบที่ 3 หมายถึงกระบวนการที่บุคคลเริ่มต้นด้วยความสงสัยว่าตัวเองจะเป็นพวกรักร่วมเพศ และพบว่ากิจกรรมนั้นได้ก่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ตนเอง ก็จะผลักดันให้บุคคลยอมรับตนเอง ก็จะผลักดันให้บุคคลยอมรับตนเองว่าเป็นบุคคลรักร่วมเพศ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

รูปแบบที่ 4 หมายถึงกระบวนการที่บุคคลเริ่มต้นสงสัยว่าตนเองอาจจะเป็นพวกรักร่วมเพศ เช่น เขาอาจจะมีอาการฟุ้งซ่าน มีความปรารถนาในชายหนุ่ม ที่มีเสน่ห์เพศเดียวกับตน โดยที่ยังไม่เคยมีพฤติกรรมแบบรักร่วมเพศเลย แต่จากการนิยามและให้ความหมายโดยผ่านการปฏิสังสรรค์กับบุคคลนั้น ๆ ในบริบททางสังคม นำไปสู่การสรุปเชื่อแน่ว่าตนเองเป็นผู้รักร่วมเพศ และภายหลังจากการนิยามตนเองเช่นนั้นแล้วจึงเริ่มเข้าสู่กิจกรรม และมีความสัมพันธ์แบบรักร่วมเพศ

แผนภาพที่ 1 แสดงถึงแบบแผนของการประทับตราตนเองว่าเป็นรักร่วมเพศ

1. E ----- S ----- L

2. E ----- L

3. S ----- E ----- L

4. S ----- L ----- E

โดยที่ E หมายถึง การเข้าสู่กิจกรรมในลักษณะรักร่วมเพศ

Engaged in Activity

S หมายถึง การสงสัยตัวเองว่าเป็นบุคคลรักร่วมเพศ

Suspected Himself to be Homosexual

L หมายถึง การประทับตราตนเองว่าเป็นบุคคลรักร่วมเพศ

Labeled Self as Homosexual

สำหรับประเด็นในการเก็บข้อมูลในการศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดไว้ดังนี้

1. สภาพพื้นที่ในการเก็บข้อมูล

(1) สภาพทั่วไป

(2) บรรยากาศ

(3) สถานที่เฉพาะแห่ง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

2. สภาพทั่วไปเกี่ยวกับตัวเด็ก

3. กระบวนการเข้าสู่อาชีพการขายบริการทางเพศ

- (1) ประสบการณ์ทางเพศก่อนการเข้าสู่การขายบริการทางเพศ
- (2) ขั้นตอนของการเข้าสู่อาชีพ
- (3) ความรู้สึก ทักษะคติก่อนการเข้าสู่และครั้งแรกในการขายบริการทางเพศ

4. วิธีการดำเนินชีวิต

- (1) อาหารการกิน
- (2) ที่พักอาศัยหลับนอน
- (3) เครื่องแต่งกาย
- (4) กลุ่มเพื่อน
- (5) การเที่ยว พักผ่อน
- (6) การใช้จ่ายเงิน
- (7) ยาเสพติด/การพนัน
- (8) ความสัมพันธ์ระหว่างเพศ
- (9) การศึกษาเรียนรู้
- (10) ปัญหาในการดำเนินชีวิต

5. กระบวนการปฏิสัมพันธ์กับแขก

- (1) การเลือกลูกค้า
- (2) การติดต่อกับลูกค้า
- (3) การให้บริการกับลูกค้า
- (4) อัตราค่าบริการ-รายได้
- (5) ความสัมพันธ์กับลูกค้า

6. ความรู้สึก ทักษะคติ

- (1) ตนเอง
- (2) ครอบครัว/บ้าน
- (3) กลุ่มเพื่อน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

- (4) การศึกษา/โรงเรียน
- (5) ความสัมพันธ์ทางเพศ
- (6) การขายบริการทางเพศ
- (7) สังคม

ข้อจำกัดในการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ ได้เน้นการสังเกต และการพูดคุยกับกรณีตัวอย่างเป็นด้านหลัก รวมถึงบุคคลที่เกี่ยวข้องกับเด็กเหล่านั้นด้วย และได้ตั้งระยะเวลาในการศึกษาครั้งนี้ค่อนข้างยาว เพื่อติดตามวิถีชีวิตของพวกเขาอย่างเป็นจริงในโลกของพวกเขา ซึ่งได้ตั้งเป้าไว้ว่าจะทำการติดตามกรณีศึกษาตลอดเวลาที่ทำการศึกษาอย่างไรก็ตาม เมื่อลงพื้นที่ปฏิบัติงานจริง กลับไม่สามารถที่จะติดตามกรณีศึกษาได้ตลอดครบทุกคน เนื่องจากเด็กแต่ละคนมีการเคลื่อนตัวสูง ไม่อยู่รวมกลุ่มอย่างชัดเจน เป็นอิสระ ใช้ชีวิตอยู่ตามความพึงพอใจของแต่ละคน ตามสถานที่ที่เที่ยว พักผ่อนหลับนอน จึงไม่สามารถติดตามได้อย่างต่อเนื่องและในบางครั้งกรณีศึกษาบางคนได้หลุดหายไปจากวงจรในพื้นที่ ทำให้ต้องเปลี่ยนกรณีศึกษาใหม่

สิ่งที่เป็นประเด็นสำคัญในการศึกษาครั้งนี้คือ ไม่มีการตั้งข้อสมมุติฐานที่ตายตัวเอาไว้ มีเพียงข้อเสนอ ที่สามารถเปลี่ยนแปลงไปตามข้อมูลที่ได้รับจากการศึกษา ทั้งนี้เนื่องจากการศึกษาจะมีตัวแปรหลายตัว ผู้ศึกษาก็เป็นตัวแปรอีกตัวหนึ่งที่เกี่ยวข้องในวิถีการดำเนินชีวิตของพวกเขา กระนั้น ก็ได้มีความพยายามวางตัวไม่ให้มีผลกระทบกับวิถีชีวิตของกรณีศึกษา หรือหากจะกระทบก็น้อยที่สุด

และจากการศึกษาติดตามกรณีศึกษา พบว่าพวกเขาจะใช้ชีวิตโลดเล่นในช่วงเวลาเย็นล่องเลยไปถึงค่ำคืน ครบรุ่งเช้า แต่พอเลยเวลาดังกล่าวเขาจะหาที่พักผ่อนหลับนอน ซึ่งในช่วงเวลาดังกล่าวจึงไม่ได้ติดตามอย่างต่อเนื่อง

นอกจากนี้ มีเด็กบางคนเคลื่อนย้ายสถานที่หาเลี้ยงชีพ ไปยังสถานที่อื่น หรือเดินทางไปยังสถานที่อื่น ที่ไม่สะดวกในการติดตาม ผู้ศึกษาจึงไม่ได้ติดตาม แต่จะใช้การพูดคุยภายหลังที่เขากลับมายังพื้นที่เดิมแล้ว หรือไปพบปะกันเขายังพื้นที่อื่น

เนื่องจากการศึกษาครั้งนี้ จะเน้นที่ตัวขายบริการเป็นสำคัญ จึงไม่ได้ทำการติดตามไปยังครอบครัวกรณีศึกษา เด็กที่ทำการศึกษาจะอยู่ที่ย่านสีลม-สวนลุมพินี ซึ่งส่วนใหญ่จะยึดพื้นที่ดังกล่าวนี้เป็นหลักในการดำเนินชีวิต มีเพียงบางช่วงเท่านั้นที่เคลื่อนย้ายตัวไปยังที่อื่น ดังนั้นการศึกษานี้ จึงเป็นเพียงการศึกษากลุ่มตัวอย่างเล็กๆ กลุ่มหนึ่งที่ใช้ชีวิตอยู่ในสถานที่เดียวกัน จึง

ไม่อาจกล่าวถึงถึงชายที่ขายบริการทางเพศกลุ่มอื่น ๆ ได้ ทั้งนี้การใช้ชีวิตย่อมขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อมในที่นั้น ๆ เป็นหลัก

ด้วยลักษณะที่เป็นชายขายบริการแบบอิสระ พวกเขาจะมีกลไกในการเอาตัวรอดสูง ข้อมูลที่ได้รับจากปากของพวกเขา หลายครั้งพบว่ามีความแตกต่าง และขัดแย้งกันเอง จึงต้องมีการพิสูจน์ซ้ำหลายครั้ง จนคาดว่าจะเป็นข้อมูลที่น่าเชื่อว่าจะเป็นจริงได้ ดังนั้นสิ่งที่ได้รับการสัมภาษณ์ก็ยังไม่สามารถยืนยันได้อย่างเต็มที่ว่า เป็นข้อมูลส่วนตัวที่แท้จริงของเขาถูกต้องทั้งหมดอย่างไรก็ตาม แม้จะทำการศึกษาระณีศึกษากลุ่มนี้ และแม้จะใช้เวลานานพอสมควร เพื่อที่จะได้ให้เห็นภาพชีวิตที่แท้จริงของพวกเขา กระนั้นก็ยังไมอาจชี้ชัดลงไปได้ว่าวิถีการดำเนินชีวิตของเขาจะหยุดอยู่ในสภาพเช่นนั้นตลอดไป หรือเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น หรือเลวลง จึงควรมีการศึกษาติดตามผลในระยะยาวอีกต่อไป

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บรรณานุกรมศัพท์

"กระบอกไฟฉาย"	:	อวัยวะเพศชาย
"เกย์"	:	บุคคลเพศชายที่มีความพึงพอใจทางเพศกับบุคคลเพศชาย เช่นเดียวกัน
"ขาใหญ่"	:	เด็กที่มีอำนาจเหนือเด็กคนอื่น ๆ บางครั้งใช้คำว่า "พี่ใหญ่"
"ขายตัว"	:	การขายบริการทางเพศ
"ขึ้นแขก"	:	การไปกับลูกค้าเพื่อให้บริการทางเพศ
"แขก"	:	ผู้ซื้อบริการทางเพศของเด็กขายบริการ ใช้เรียกทั้งลูกค้าคนไทย และคนต่างชาติ
"ค้ำคิน"	:	การให้บริการทางเพศ โดยไปค้ำกับลูกค้านาน ๆ ข้ามคืน
"คิงส์"	:	เกย์ที่เป็นฝ่ายรุก
"ควีน"	:	เกย์ที่เป็นฝ่ายรับ
"โค้งเกย์"	:	ห้วงมูหนึ่งของสนามหลวง ด้านติดกับอนุสาวรีย์ขาว และพิพิธภัณฑสถานแห่งชาติ เป็นสถานที่ที่มีการซื้อขายบริการทางเพศในกลุ่มรักร่วมเพศชาย
"ชักกว่า"	:	การใช้มือสำเร็จความใคร่ของฝ่ายชาย กระทำโดยตนเอง หรือให้ผู้อื่นกระทำก็ได้
"ชั่วคร่าว"	:	การให้บริการทางเพศในระยะเวลาสั้น ๆ ไม่เกิน 3 ชั่วโมง
"ซุก"	:	จำนวนมาก "แขกซุก" หมายถึงมีผู้ซื้อบริการทางเพศอยู่มาก
"เด็กขาย"	:	เป็นภาษาย่อของเด็กขายบริการทางเพศ ที่เด็กใช้เรียกตัวเอง และเด็กคนอื่น
"เด็กโร"	:	เด็กขายบริการทางเพศทั้งเด็กหญิงและเด็กชาย ที่ใช้ชีวิตอยู่แถวหน้าห้างโรบินสัน สีลมเป็นส่วนใหญ่ บางครั้งเรียกว่า "เด็กหน้าโร" ก็มี
"เด็กสวนลุม"	:	เด็กขายบริการทางเพศที่ใช้ชีวิตอยู่บริเวณสวนลุมพินี และพระบรมรูปรัชกาลที่ 6 เป็นส่วนใหญ่
"ตบของ"	:	การใช้เล่ห์เหลี่ยมหรือกำลังเพื่อขโมย หรือบังคับเอาสิ่งของเงินทองจากผู้อื่น
"ตุ๊ด"	:	ผู้ชายที่ทำตัวเป็นผู้หญิง หรือแต่งกายเป็นผู้หญิง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"ใต้สะพาน"	:	บริเวณใต้สะพานต่างระดับไทย-เบลเยียม ช่วงบริเวณหน้าสวนลุมพินี ถนนพระรามสี่ มีกลุ่มเด็กหญิงเร่ร่อนขายบริการทางเพศอยู่
"ทาบ"	:	การเข้าติดสนิทกับนักเที่ยวทางเพศเพื่อเสนอขายบริการทางเพศ
"ทิป"	:	รางวัลพิเศษที่นอกเหนือไปจากค่าบริการทางเพศ
"เที่ยวฮ่องกง"	:	ถูกจับขังห้องขัง
"นายหน้า"	:	ผู้ที่ทำหน้าที่ติดต่อการขายบริการทางเพศให้กับผู้อื่น โดยการติดต่อจากตัวเด็กให้ลูกค้า หรือจากลูกค้าให้เด็ก
"น้ำออก"	:	ภาวะถึงจุดสุดยอดทางเพศของเพศชาย มีการหลั่งน้ำอสุจิ
"บาท"	:	เป็นหน่วยของเงินไทยที่หมายถึงค่าของเงินที่มีความหมายว่าร้อย คำว่า 5 บาท ก็คือห้าร้อยบาท
"ไป"	:	เพศชายที่มีความพึงพอใจทางเพศได้ทั้งบุคคลเพศเดียวกัน และต่างเพศ
"ประตูล้าง"	:	ทวารหนัก หรือหมายถึงการร่วมเพศทางทวารหนัก
"ปากเกร็ด"	:	บ้านแรกรับ และ/หรือสถานสงเคราะห์เด็กชายปากเกร็ด
"ป้า"	:	คำเรียกแทนลูกค้า ความหมายเดียวกับคำว่า "พ่อเลี้ยง" ในอีกความหมายหนึ่งเด็กใช้เรียกแทนเจ้าหน้าที่ตำรวจ
"เปิดชิง"	:	การร่วมเพศกับเด็กชายที่ยังไม่ผ่านการมีประสบการณ์ทางเพศ
"ฝรั่ง"	:	ชาวต่างชาติที่มาจากประเทศตะวันตก
"พระรูป"	:	บริเวณลานและฐานพระบรมรูปรัชกาลที่ 6
"พ่อเลี้ยง"	:	คำเรียกลูกค้าของเด็ก ที่มีลักษณะเป็นผู้สูงอายุ ส่วนใหญ่เป็นชาวต่างชาติ
"มีเซ็กซ์"	:	การมีความสัมพันธ์ทางเพศ
"เม็ค"	:	ร้านเม็คโคนัลด์
"รับ"	:	ฝ่ายรองรับการกระทำทางเพศ
"รุก"	:	ฝ่ายกระทำทางเพศ
"ลอกคราบ"	:	วิธีการที่ชายขายบริการใช้เล่ห์เหลี่ยมที่มีความสามารถเฉพาะตัว ขโมยสิ่งของและเงินทองจากลูกค้า แล้วหลบหนีหายไป
"ลูกค้า"	:	ผู้ซื้อบริการทางเพศของเด็กขายบริการทางเพศ
"วิ่งรอก"	:	การหาลูกค้าให้ได้ในแต่ละครั้ง 1 รอก หมายความว่าได้ลูกค้า 1 คน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

"วิ่งรอบ"	:	ความหมายเช่นเดียวกัน "วิ่งรอก" สันนิษฐานว่าเป็นคำตร้อน
"สก็อต"	:	ภาษาของเด็กที่ใช้เรียกตำรวจนอกเครื่องแบบ
"สไม้มัก"	:	การใช้ปากอม ดูด เลี้ยววัยวะเพศฝ่ายชาย บางที่ใช้คำเรียกสั้น ๆ ว่า "ไม้มัก"
"สุรวงศ์"	:	ชื่อโรงแรมแห่งหนึ่งย่านถนนสุรวงศ์ หรือหมายถึงคอฟฟี่ช้อปในโรงแรมแห่งนั้น
"หลังสวน"	:	บริเวณหลังสวนลุมพินี ย่านถนนหลังสวน เป็นอีกสถานที่หนึ่งที่มีการขายบริการทางเพศของเด็กหญิงเร่ร่อน
"อึดถั่วดำ"	:	การร่วมเพศทางทวารหนัก หรือใช้คำว่า "อึดดูด"
"เอา"	:	การมีความสัมพันธ์ทางเพศ
"ไอนั่น"	:	อวัยวะเพศชาย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 3

บทภาพยนตร์

สรุปแนวทางของภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น”

เมื่อได้วิเคราะห์ข้อมูลแล้วจึงสามารถคิดและกำหนดแนวทางของภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น” ได้ดังนี้

แนวคิดหลัก	โสภณิชาx ออาชีพที่สังคมต้องรับรู้
วัตถุประสงค์	เพื่อแสดงให้เห็นและเข้าใจวิถีการดำเนินชีวิตของชายที่ขายบริการทางเพศแบบอิสระและเพื่อกระตุ้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการขายบริการทางเพศ
กลุ่มเป้าหมาย	ชาย หญิง อายุ 15 ปีขึ้นไป การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น
ข้อขัดแย้ง	เพราะปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงทำให้ชายส่วนหนึ่งตัดสินใจขายบริการทางเพศเพื่อให้ดำรงชีวิตในสังคมได้ต่อไป
แหล่งข้อมูล	ศรีเรือน แก้วกังวาล จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย (Lifespan Human Development) สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ www.nrct.go.th www.mahidol.ac.th

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทสรุป

ปัจจุบันการขยายบริการทางเพศของเพศชาย ไม่ใช่เรื่องแปลกใหม่ในสังคมไทย และยังมีวิถีกุณเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งสะท้อนให้เห็นความเสื่อมทราม ดังนั้นเราทุกคนในสังคมควรที่จะรับรู้ถึงปัญหา และทำความเข้าใจถึงอาชีพชายขายบริการทางเพศ ซึ่งเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่พวกเขาตัดสินใจเลือก เพื่อที่จะให้ตนเองอยู่รอดไปวันหนึ่งๆ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

การวางโครงเรื่องภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น”

แนวคิดหลัก โสภณิชาx อชีพที่สังคมต้องรับรู้

ข้อขัดแย้ง เพราะปัญหาเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นในปัจจุบัน จึงทำให้ชายส่วนหนึ่งตัดสินใจขายบริการทางเพศเพื่อให้ดำรงชีวิตในสังคมได้ต่อไป

แบ่งออกเป็น 3 ส่วน และบทสรุป

ส่วนที่ 1 เปิดเรื่อง
เป็นการเกริ่นนำถึงสังคมปัจจุบันที่มีความสับสนวุ่นวาย ผู้คนในสังคมมีความเร่งรีบและแข่งขันกันเพื่อความอยู่รอด

ส่วนที่ 2 เพราะว่าผมจำเป็น
บอกถึงสภาพและวิธีการดำเนินชีวิตของชายขายบริการทางเพศ เพื่อที่จะทำความเข้าใจถึงปรากฏการณ์ที่เป็นจริง

ส่วนที่ 3 บทสรุป ถ้าผมเลือกได้
แสดงถึงความฝันในอนาคตของโสภณิชาx และบอกถึงผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำจึงทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว รวมทั้งเสนอแนวทางในการป้องกันและแก้ไขให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

รูปแบบการนำเสนอ

นำเสนอผ่านชาย 3 คน โดยที่คนแรกเป็นชายขายบริการบริเวณสวนลุมพินี คนที่สองขายขายบริการบริเวณสวนสาธารณะวังสราญรมณ์ และคนที่สามคือผู้ซื้อบริการทางเพศ โดยสื่อภาพการดำรงชีวิต ซึ่งถ่ายทอดมาจากส่วนหนึ่งของเรื่องจริงในชีวิตเขา

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

โครงเรื่องขยาย

ส่วนที่ 1 เปิดเรื่อง

เป็นการเกริ่นนำถึงสังคมปัจจุบันที่มีความสับสนวุ่นวาย ผู้คนในสังคมมีความเร่งรีบและแข่งขันกันเพื่อความอยู่รอด

- ภาพ - ภาพเมืองมีตึกสูงมีความหนาแน่น
- ผู้คนบนรถไฟฟ้ที่กำลังเดินทางในช่วงเวลาเย็นเลิกงาน
 - ผู้คนเดินสวนกันไปมามากมาย แสดงถึงสภาพสังคมเมือง ที่ปัจจุบันทุกคนเหมือนเป็นคนแปลกหน้ากัน

ส่วนที่ 2 เพราะว่าผมจำเป็น

บอกถึงสภาพและวิถีการดำเนินชีวิตของชายขายบริการทางเพศ เพื่อที่จะทำความเข้าใจถึงปรากฏการณ์ที่เป็นจริง

- ภาพ - หน้าสวนลุมบริเวณลานพระบรมรูปรัชกาลที่ 6 สถานที่ขายบริการมักจะนั่งรอแขก
- ภาพสัมภาษณ์บอย (ขายบริการบริเวณสวนลุม)
 - ในสวนลุมบริเวณสวนพระราชดอกลางคืนที่มีชายขายบริการเข้าไปเดินรอแขก
 - ภาพบริเวณถนนสุรวงศ์ที่มีบาร์เกย์และชายขายบริการจำนวนมาก
 - บริเวณหน้าแมคโดนัลด์สีลม อีกที่หนึ่งที่มีชายขายบริการ
 - ภาพการทำงานของบอยเวลาขึ้นรอแขกและวิธีติดต่อกับลูกค้า
 - สัมภาษณ์ลูกค้า ที่เคยใช้บริการทั้งที่บริเวณสวนลุมและสวนสาธารณะวังสราญรมณ์
 - บรรยากาศบริเวณหน้าสวนวังสราญรมณ์และ โคจรรอบดอกลางคืน
 - สัมภาษณ์เอ็กซ์ (ขายบริการบริเวณสวนสาธารณะวังสราญรมณ์)
 - ภาพการทำงานของเอ็กซ์เวลาขึ้นรอแขกและวิธีติดต่อกับลูกค้า

ส่วนที่ 3 บทสรุป ถ้าผมเลือกได้

แสดงถึงความฝันในอนาคตของโสเภณีชายและบอกถึงผลกระทบของภาวะเศรษฐกิจที่ตกต่ำจึงทำให้เกิดปัญหาดังกล่าว รวมทั้งเสนอแนวทางในการป้องกันและแก้ไขให้สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง

- ภาพ - บอยพูดถึงอนาคตของตนเอง
- ลูกค้าพูดเกี่ยวกับปัญหาโสเภณีชายและวิธีการแก้ไข
 - เอ็กซ์พูดถึงอนาคตของตนเอง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น”

ภาพมีค

ชื่อนักอักษร สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สาขาภาพยนตร์และวีดิโอ ภาควิชาศิลปะศิลป์

เสนอ

ภาพ	เสียง
1. INSERT ภาพจาก LOVESCENE ในภาพยนตร์	สัมภาษณ์ บอย สัมภาษณ์ เอ็กซ์
2. FADE BLACK ชื่อนักอักษร ภาพยนตร์สารคดี “ผมว่า...ผมจำเป็น”	
3. ภาพบรรยากาศภายในเมืองบนสถานีรถไฟฟ้า ผู้คนเดินเข้าออกรถไฟฟ้า ขึ้นลงบันไดเลื่อน	ดนตรีประกอบ
4. บริเวณลานพระบรมรูปรัชกาลที่ 6 มีเด็กขายบริการนั่งอยู่	ดนตรีประกอบ
5. ภาพบอยตัดสลับกับภาพบรรยากาศบริเวณถนนสีลม บาร์เกย์และสวนลุมพินี	ดนตรีประกอบ
6. บอย พูดถึงความรู้สึกที่มาขายบริการครั้งแรก	สัมภาษณ์ บอย
7. INSERT ภาพในสวนลุมตอนกลางคืน บริเวณที่มีเด็กขายบริการยืนอยู่	ดนตรีประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ตัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

8. บอย พูดถึงวิธีการเลือกลูกค้า	สัมภาษณ์ บอย
9. INSERT ภาพบาร์เกย์บริเวณ ถ.สุรวงศ์
และภาพบอยขณะยื่นขายบริการ	คนตรีประกอบ
10. บอยพูดถึงความแตกต่างระหว่างลูกค้าคนไทยกับต่างชาติ
และประสบการณ์ที่เคยไปกับลูกค้าที่มีพฤติกรรมแปลกๆ	สัมภาษณ์บอย
11. INSERT ภาพคู่เกย์ ป้ายถนนสุรวงศ์ บาร์เกย์	คนตรีประกอบ
12. บอย พูดถึงความแตกต่างระหว่างขายบริการในบาร์
กับขายบริการแบบอิสระ	สัมภาษณ์ บอย
13. INSERT (ภาพแอบถ่าย) ในสวนลุมพินีบริเวณสวนธรรมชาติ
พฤติกรรมของกลุ่มต่างๆและบอยในสวนลุมพินี
บอยยื่นขายบริการบริเวณริมรั้วสวนลุมพินี	คนตรีประกอบ
14. ลูกค้า พูดถึงสาเหตุที่เลือกซื้อบริการ โสเภณีชายแบบขายอิสระ	สัมภาษณ์ ลูกค้า
15. ลูกค้า พูดถึงเรื่องค่าใช้จ่ายในการมาซื้อบริการ	สัมภาษณ์ ลูกค้า
16. INSERT ภาพเด็กขายบริการบริเวณหน้าห้างโรบินสันสีลม
โรงแรมสุรวงศ์ที่ลูกค้ามักเลือกใช้บริการเมื่อหาเด็กได้	คนตรีประกอบ
17. ลูกค้า พูดถึงความแตกต่างของเด็กขายบริการ
บริเวณสวนลุมพินีกับบริเวณวังสราญรมณ์	สัมภาษณ์ ลูกค้า
18. INSERT บริเวณหน้าสวนสาธารณะวังสราญรมณ์	คนตรีประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

19. เอ็กซ์ พูดถึงว่ารู้จักและเริ่มมาทำงานนี้ได้อย่างไร
และมีความคิดเห็นต่ออาชีพนี้เช่นไร สัมภาษณ์ เอ็กซ์
20. INSERT ภาพเอ็กซ์ขณะขายบริการบริเวณวังสราญรมณ์ คนตรีประกอบ
21. เอ็กซ์ พูดถึงวิธีการดูลูกค้าว่ามีลักษณะอย่างไร สัมภาษณ์ เอ็กซ์
22. INSERT ภาพเอ็กซ์ขณะขึ้นรถลูกค้าริมฟุตบาท คนตรีประกอบ
23. เอ็กซ์ พูดถึงกิจกรรมเมื่อไปกับแขก สัมภาษณ์ เอ็กซ์
24. INSERT (ภาพถ่ายจากในรถ) กลุ่มเด็กขายบริการ
บริเวณรอบๆริมรั้วสวนสาธารณะวังสราญรมณ์ คนตรีประกอบ
25. เอ็กซ์ พูดถึงความถี่ในการมาขายบริการ
และบอกถึงอนาคตว่าจะทำอาชีพนี้นานแค่ไหน สัมภาษณ์ เอ็กซ์
26. INSERT บรรยากาศบริเวณ ถ.สีลม ถ.สุรวงศ์ บาร์เกย์ คนตรีประกอบ
27. บอย พูดถึงว่าจะทำอาชีพนี้นานแค่ไหน
และอนาคตที่วางไว้ สัมภาษณ์ บอย
28. ลูกค้า พูดถึงวิธีการแก้ไขปัญหาโสเภณีชาย สัมภาษณ์ ลูกค้า
29. เอ็กซ์ พูดถึงความจำเป็นที่ต้องเลือกมาทำอาชีพนี้ สัมภาษณ์ เอ็กซ์
30. ภาพ INSERT บรรยากาศทั้งหมดในเรื่อง คนตรีประกอบ
31. ภาพขณะที่บอยขึ้นขายบริการ
ลูกค้านั่งรถ TAXI มารับบอยขึ้นรถไป คนตรีประกอบ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

32. FADE BLACK ชื่อนตัวอักษร

คนตรีประกอบ

ขอขอบคุณ

อาจารย์ รวิศักดิ์ รักใหม่

คณะกรรมการทุกท่าน

ครอบครัวบุญมาก

เอ็กซ์ (วังสราญรมณ์)

บอย (สวนลุมพินี)

อ็อค (ผู้ซื้อบริการ)

เพื่อนๆทุกคนที่ให้ความช่วยเหลือ

และเจ้าของสถานที่ทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์ในการถ่ายทำ

“ผมว่า..ผมจำเป็น”

ธนะพล บุญมาก

กำกับภาพยนตร์

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

บทที่ 4

ขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์สารคดี

หลังจากได้บทภาพยนตร์แล้ว เมื่อถึงขั้นตอนการผลิตภาพยนตร์สารคดี สามารถแบ่งตามขั้นตอนได้ 3 ขั้นตอนคือ

1. ขั้นตอนก่อนถ่ายทำ (PRE-PRODUCTION)
2. ขั้นตอนการถ่ายทำ (PRODUCTION)
3. ขั้นตอนหลังการถ่ายทำ (POST- PRODUCTION)

ขั้นตอนก่อนถ่ายทำ (PRE-PRODUCTION)

งานก่อนการถ่ายทำคือการเตรียม วางแผน วางโครงสร้างเพื่อพร้อมที่จะถ่ายทำ หรือทำให้เกิดอุปสรรคน้อยที่สุดระหว่างการถ่ายทำ สำหรับภาพยนตร์สารคดีมีความสำคัญมากเพราะการเตรียมหาข้อมูล และสถานที่เป็นสิ่งที่ต้องเตรียม มีการซักซ้อม หรือมีการกำหนดวางแผนช่วงเวลาที่เหมาะสม เพราะจะไม่สามารถกำหนดหรือสร้างสถานการณ์จำลองได้เหมือนการถ่ายทำภาพยนตร์ทั่วไป เช่นจะมีงานประเพณี หรือกลุ่มคนที่เป็นหลักในเรื่องมีงานหรือกิจกรรมที่ต้องทำร่วมเฉพาะวัน เราจะไม่สามารถมาเซตหรือถ้าทำก็ทำให้สมจริงได้ยาก และในส่วนของเรื่องนี้ อาชีพโตเลณิชาที่ขายบริการแบบอิสระนั้น ไม่มีอะไรบ่งชี้แน่ชัดว่าใครผู้ใดเป็นชายขายบริการ จะรู้ก็ต่อเมื่อจากการเฝ้าสังเกตการณ์อยู่เป็นประจำ และอีกส่วนหนึ่งอาชีพนี้ถือได้ว่าเป็นด้านลบของสังคม ดังนั้นการที่จะเข้าไปหาข้อมูลจึงเป็นเรื่องที่ยากลำบาก และมีความเสี่ยงค่อนข้างสูง จึงต้องมีการวางแผนว่าจะเข้าไปเอาข้อมูลในพื้นที่จริงได้อย่างไร โดยที่กลุ่มเป้าหมายจะให้ข้อมูลกับเราอย่างเปิดเผยและเป็นจริงมากที่สุด

การคัดแยกลำดับขั้นตอนในการถ่ายทำ (SCRIPT BREAKDOWN)

เป็นการจัดทำเอกสารเพื่อแยกรายละเอียดของแต่ละฉาก ตามวันเวลา และสถานที่ในการถ่ายทำ ออกเป็นหมวดหมู่เพื่อกำหนดขอบเขต การเตรียมงานก่อนถ่ายทำภาพยนตร์ทำให้เข้าใจได้ง่าย เมื่อถึงขั้นตอนการถ่ายทำจะารู้และลำดับได้ว่าฉากไหนถ่ายก่อนหรือหลัง และเกิดความสะดวกรวดเร็วในการถ่ายทำด้วยเพราะเมื่อถึงเวลาที่ถ่ายทำจริงถ้าไม่มีการเตรียม SCRIPT BREAKDOWN จะทำให้เกิดความสับสน และความคิดพลาดในการทำงานก็จะมีมากขึ้นด้วย เช่นฉากที่ต้องถ่ายทำขณะที่กำลังขึ้นขายบริการบริเวณริมรั้วสวนลุมพินี ซึ่งต้องการที่จะได้ภาพที่เกิดเอกสารนี้เป็นเอกสารที่ส่งมอบไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ขึ้นจริงๆ และมีความหลากหลายของมุมกล้อง ดังนั้นจึงต้องมีการเตรียมงานที่ดี กำหนดลำดับการถ่ายทำอย่างชัดเจน เพราะมีอาจทราบได้ว่าลูกค้าจะมาซื้อบริการเมื่อใด ถ้าหากเกิดการผิดพลาดก็หมายถึงการถ่ายทำในวันนั้นเป็นอันสิ้นสุด เพราะผู้ขายบริการต้องไปกับลูกค้าในทันที หากต้องมีการถ่ายเพิ่มเติมก็จะทำให้เสียเวลาและเสียงบประมาณเพิ่มขึ้น เพราะต้องจ่ายค่าตัวให้กับนักแสดงเพิ่มอีกหนึ่งวัน

การวางแผนงานก่อนการถ่ายทำ (PRODUCTION PLAN)

หลังจากแยกรายละเอียดในการถ่ายทำภาพยนตร์จากบทภาพยนตร์แล้วจึงกำหนดว่าช่วงวันเวลาควรทำอะไรบ้าง เช่น ต้องเตรียมติดต่อสถานที่ นัดวันคุยกับนักแสดง ต้องซื้ออุปกรณ์หรือเตรียมอุปกรณ์อื่นที่ต้องหาเพิ่ม

ในการวางแผนงานก่อนการถ่ายทำในภาพยนตร์สารคดีเรื่องนี้ เริ่มกำหนดช่วงเวลาคร่าวๆ ดังนี้
เดือนตุลาคม - ธันวาคม 2544 เป็นช่วงการเตรียมและค้นคว้าข้อมูล
เดือนมกราคม 2545 เตรียมเรื่องบทภาพยนตร์และการเตรียมงานก่อนการถ่ายทำ
เดือนกุมภาพันธ์ - เดือนมีนาคม 2545 เป็นช่วงการถ่ายทำและการตัดต่อ

การเตรียมอุปกรณ์

อุปกรณ์ที่ใช้ในการถ่ายทำภาพยนตร์สารคดี ได้แก่ กล้องวีดีโอแฮนด์แคม, แบตเตอรี่, ที่ชาร์จแบตเตอรี่, เทปบันทึกภาพ, ขาตั้งกล้อง

ในกรณีที่เป็นการทำต่อเนื่องต้องตรวจดู FOOTAGE และตั้งหัวเทปเพื่อการถ่ายในครั้งต่อไป รวมไปถึงการตรวจปริมาณและชาร์จแบตเตอรี่ด้วย

ขั้นตอนการถ่ายทำ (PRODUCTION)

ในขั้นตอนการถ่ายทำนั้นได้แบ่งช่วงเวลางานเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนแรก จะเป็นการถ่ายทำการสัมภาษณ์เอ็กซ์ (ขายบริการบริเวณวังสราญรมณ์) โดยนักแสดงจะมีเวลาให้เพียงแค่ช่วงหัวค่ำ ดังนั้นจึงเริ่มจากการสัมภาษณ์ก่อน เมื่อเสร็จแล้วจึงเป็นการถ่ายภาพ INSERT บริเวณรอบๆวังสราญรมณ์และริมคลองหลอด

ส่วนที่สอง จะเป็นการถ่ายทำการสัมภาษณ์บอย (ขายบริการบริเวณสวนลุม) ซึ่งเริ่มจากการสัมภาษณ์ก่อนเพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคยและให้เขารู้สึกไว้วางใจเรา แล้วจึงเป็นการถ่ายในสวนลุมสถานที่เขาขายบริการ และบริเวณริมรั้วสวนลุมจะเป็นตอนสุดท้ายเพราะว่า เป็นการแอบถ่าย

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

จากเหตุการณ์จริงขณะที่เขาขึ้นขายบริการ ซึ่งเราไม่สามารถที่จะทราบได้ว่าลูกค้าจะมาซื้อบริการ เวลาใด

ส่วนที่สาม จะเป็นการถ่ายทำการสัมภาษณ์ลูกค้า ซึ่งเป็นการยากมากที่เขาจะยอมมาให้สัมภาษณ์ จึงต้องมีการพูดและอธิบายถึงการทำงานว่าเป็นงานเพื่อการศึกษา และต้องมีการสัมภาษณ์หลายๆ คนเพื่อนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ว่าเป็นจริงหรือไม่ เพราะบางคนก็ให้สัมภาษณ์ออกมาไม่เป็นจริง

การถ่ายทำภาพยนตร์สารคดีเป็นสิ่งที่ควบคุมได้ยากกว่าภาพยนตร์บันเทิง ประกอบกับตัวแสดง และบทภาพยนตร์ก็ได้มีการปรับเปลี่ยนอยู่ตลอดเวลา สิ่งที่ต้องยึดให้ได้คือ ประเด็นของเรื่องเพื่อ ให้การปรับเรื่องเป็นเป็นการปรับปรุงไม่ใช่การเปลี่ยนแปลง

ปัญหาค้นตอนในการทำงาน

1. ตัวนักแสดง

ในครั้งแรกที่มีการสัมภาษณ์นักแสดง จะมีความเขินอายและมักจะตอบคำถามแบบไม่ชัดเจน และมีเสียงเบามาก จึงทำให้ต้องมีการสัมภาษณ์หลายๆครั้งเพื่อเป็นการสร้างความคุ้นเคย และอีกประการที่เป็นปัญหามาก คือนักแสดงจะมีเวลาให้แต่ละครั้งน้อยมากเพียงแค่ 1 - 2 ชั่วโมง ดังนั้นการวางแผนงานก่อนการถ่ายทำเป็นสิ่งจำเป็นมาก

2. สถานที่

สถานที่ใช้ในการถ่ายสารคดีเรื่องนี้เป็นสถานที่ที่มีการขายบริการจริง ดังนั้นจึงเป็นเรื่องค่อนข้างอันตรายที่จะนำกล้องออกมาถ่ายอย่างชัดเจน จึงต้องมีการแอบซ่อนกล้อง การถ่ายบริเวณหน้าสวนสาธารณะวังสราญรมณ์ เป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม เพราะวา บริเวณใกล้เคียงเป็นพระบรมมหาราชวัง เมื่อถ่ายได้สักพักก็จะมีตำรวจมาถามว่าถ่ายอะไร ถ่ายไปทำอะไร ดังนั้นถ้าจะมีการเตรียมหนังสือจากทางมหาวิทยาลัยไปยื่นไว้ก่อน ก็จะเป็นการสะดวกในการถ่ายทำ

3. การขอความช่วยเหลือ

ภาพยนตร์สารคดีเป็นภาพยนตร์ที่ต้องการความสมจริง ดังนั้นจึงไม่มีการจ้างนักแสดง จะใช้บุคคลที่เป็นตนเองในชีวิตจริงสวมบทบาทนั้น จึงต้องใช้มนุษย์สัมพันธ์อย่างมากเพื่อที่จะขอความร่วมมือให้ช่วยเหลือ ยิ่งในสารคดีเรื่องนี้เป็นเรื่องที่เสนอในมุมมองที่เป็นด้านลบของ

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

สังคม การที่จะขอความช่วยเหลืออย่างเดิวนั้นอาจไม่พอ จึงต้องมีค่าตอบแทนบ้างในการที่จะถ่ายภาพและสัมภาษณ์ชายขายบริการ

4. ภาพและเสียง

การถ่ายทำในสถานที่จริงมักจะมีปัญหา เช่นการไม่ได้มุมภาพที่ต้องการ เนื่องจากสถานที่คับแคบเกินไป หรือมีผู้คนมากเกินไป จึงต้องมีการแก้ปัญหาเฉพาะหน้า เนื่องจากเหตุการณ์ในเรื่องเป็นเวลากลางคืน และเราไม่สามารถที่จะเซตไฟได้ ภาพที่ออกมาในบางช่วงจึงเป็นภาพที่ค่อนข้างมืดและมีความละเอียดน้อย เสียงก็มีส่วนสำคัญเนื่องจาก สถานที่สาธารณะเป็นที่ที่มีเสียงรบกวนมาก ทำให้เกิดปัญหาการไม่ได้ยินเสียงของตัวแสดง จึงได้ทำการแก้ไขโดยการใส่เสียงอื่นเข้ามาผสมกับเสียงเดิม

ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหาสำหรับการบันทึกเทปด้วยวิดีโอ การใช้ไมค์โครโฟนจิว์ต่อกับลำโพงหน้ากล้องเพื่ออัดเสียง จะมีประโยชน์อย่างมากในกรณีที่ได้อินเสียงไม่ชัดเจน

ขั้นตอนการตัดต่อ (POST-PRODUCTION)

การตัดต่อในภาพยนตร์สารคดีนี้มีลำดับขั้นตอนในการทำงานดังนี้

1. เรียงลำดับ SCENE ตามบทภาพยนตร์จาก FOOTAGE ที่ถ่ายมา
2. เลือก FOOTAGE ที่ต้องการใช้ลงในเครื่องตัดต่อ
3. เรียง SCENE โดยคร่าวๆ (ROUGH CUT)
4. ตัดต่อภาพ INSERT ที่ต้องการ
5. ตัดต่อเสียง

ภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น” มีความยาวทั้งสิ้นหลังจากตัดต่อเสร็จ 13 นาที ใช้เวลาในการตัดต่อประมาณ 10 ชั่วโมง

ภาพยนตร์สารคดีเรื่องนี้ถ่ายทำด้วยกล้องวิดีโอแฮนด์แคม แต่เมื่อนำมาตัดต่อต้องแปลงสัญญาณเป็นระบบเบต้า เพื่อหลังจากตัดต่อจะได้บันทึกลงเทประบบเบต้า การตัดต่อภาพนั้นเรียงตามข้อจากในบทภาพยนตร์ ซึ่งในบางครั้งเมื่อมาเรียงแล้วอาจไม่ต่อเนื่อง หรือไม่สามารถเก็บภาพที่ดีได้จึงต้องมีการแก้ไขโดยการใส่ภาพ INSERT ภาพอื่นแทรกเข้าไป เพื่อรักษาความต่อเนื่อง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ของภาพยนตร์ไว้ โดยการตัดต่อในครั้งแรกเน้นภาพให้เรียบร้อยเสียงก่อน ยังไม่ต้องคำนึงถึงเรื่องเสียง โดยลงเสียงทั้งหมดที่มีลงไปพร้อมกับภาพ ยังไม่ต้องคัดออก

ขั้นตอนการลงเสียง ในเรื่องนี้จะใช้เพลงประกอบอยู่ 3 เพลง โดยจะเป็นเพลงในการเปิดเรื่อง เพลงในการดำเนินเรื่อง และเพลงสุดท้ายในการปิดเรื่อง ซึ่งก็เลือกเพลงที่มีจังหวะและดูสนุกสนาน

หลังจากตัดต่อภาพประกอบกับเสียงเรียบร้อยแล้ว ก็ต้องทำเอฟเฟคประกอบ ในเรื่องนี้มีแค่การทำในส่วนของ TITLE ตอนแรก และก็ตอนจบเรื่องเพียงเท่านั้น

ปัญหาในขั้นตอนการตัดต่อ

1. ภาพ

คือภาพที่ถ่ายมาจะเป็นภาพที่ถ่ายในตอนกลางคืน ซึ่งบางสถานที่ที่มีความมืดมากและด้วยคุณภาพของกล้องที่ไม่ดีพอ จึงทำให้ภาพออกมามีความละเอียดน้อยมากเมื่อ ZOOM ภาพเข้าใกล้ๆ บางภาพที่จำเป็นต้องใช้จึงต้องตัดทิ้งและนำภาพอื่นมาใส่แทน และอีกประการที่ทำให้มีความยากลำบากในการตัดต่อด้านภาพคือ ภาพที่ถ่ายมานั้นจะเป็นการถ่ายจากเหตุการณ์จริง ซึ่งบาง SHOT ต้องมีการแอบถ่าย มีการซ่อนกล้อง ดังนั้นภาพที่ออกมาจะสั่นไหวมาก เพราะเราไม่สามารถที่จะใช้ขาตั้งกล้องได้ จึงทำให้มีความยากในการตัดต่อบ้างพอสมควร

2. เสียง

ที่มีปัญหาคือ ในตอนสัมภาษณ์นั้นเป็นการสัมภาษณ์บริเวณข้างถนน ดังนั้นจึงมีเสียงของรถและบรรยากาศเข้ามาลบเสียงให้สัมภาษณ์ และอีกอย่างหนึ่งที่เป็นปัญหามากคือ เมื่อเวลาสัมภาษณ์แล้ว ผู้ถูกสัมภาษณ์มักจะไม่พูดทวนคำถาม และมักจะตอบเพียงแคใช่หรือไม่ ทำให้เวลาตัดต่อ เราจะไม่สามารถจับเอาเสียงพูดมาเป็นตัวเชื่อม SHOT ได้

บทที่ 5

สรุปการทำงานและข้อเสนอแนะ

การกำกับภาพยนตร์สารคดีเรื่องนี้ ทำให้ได้สัมผัสความเป็นตัวตนของชายชายบริการ ทางเพศ ว่ามีเงื่อนไขหรือสาเหตุใดที่ทำให้เขาเหล่านั้นตัดสินใจเลือกอาชีพ โสเภณีชาย โดยได้คำตอบว่า เพียงเพราะต้องการเงิน การเอาตัวรอด การปลดปล่อยและการตอบสนองทางเพศ ซึ่งปัญหาเหล่านี้ นอกจากเกิดจากตัวผู้ชายเองแล้ว ปัจจัยที่สำคัญนอกจากตัวผู้ชายบริการเองแล้ว ผู้ซื้อบริการก็ถือเป็นอีกส่วนหนึ่งด้วย ซึ่งวัตถุประสงค์หลักของโครงการนี้ เป็นการกระตุ้นให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง หาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหารายชายบริการทางเพศ และที่สำคัญที่สุดเป็นการนำเอา ความรู้จากการศึกษาในวิชาต่างๆทางด้านภาพยนตร์มาใช้ในการผลิตภาพยนตร์สารคดี ซึ่งเมื่อทำเสร็จแล้ว ได้พบปัญหาต่างๆและมีข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหาดังนี้

1. ปัญหาและข้อเสนอในช่วงการเขียนบทภาพยนตร์

เมื่อเลือกที่จำโครงการนี้แล้วปัญหาครั้งแรกคือประเด็นของเรื่อง ซึ่งในครั้งแรกเริ่ม ต้องการจะทำเรื่องปัญหา โสเภณีชาย ทางเลือกหนึ่งของบัณฑิตที่ตกงาน แต่ได้รับการเสนอแนะว่าไม่ควรจะ พูดในประเด็นนี้ เพราะเป็นประเด็นที่กว้างและที่สำคัญเป็นปัญหาที่ไม่รู้จบ และการหาข้อมูลนั้น เป็นเรื่องที่ยาก และปัญหานี้แม้แต่รัฐบาลยังไม่สามารถแก้ไขได้ จึงได้เปลี่ยนเป็นเรื่อง โสเภณีชาย อาชีพที่สังคมต้องรับรู้ และปัญหาที่ตามมาอีกคือการหาข้อมูลและเลือกผู้นำแสดงหลัก ซึ่งจำเป็น ต้องเป็นชายบริการจริงๆ จึงเริ่มจากการหาข้อมูลจากบทความ และงานวิจัยของหน่วยงาน ต่างๆว่ามีสถานที่ใดบ้าง และการขายบริการในแบบใดบ้าง ซึ่งข้าพเจ้าสนใจประเด็นที่ว่ามีการขาย บริการแบบอิสระ และจากการออกไปหาข้อมูลจริง ก็ทำให้เกิดปัญหาขึ้นอีกว่า ข้อมูลที่ออกไปหา มาจริงนั้นกับข้อมูลที่เป็นในส่วนของบทความงานวิจัยมีบางอย่างไม่ตรงกัน ซึ่งข้าพเจ้าจึงต้องนำ มาวิเคราะห์และออกไปหาข้อมูลซ้ำ ซึ่งก็พบว่าการที่ออกไปหาข้อมูลในช่วงแรกนั้น ชายชาย บริการจะไม่บอกข้อมูลที่เป็นจริงกับเรา จนเมื่อเราเข้าไปหาเขาบ่อยๆ และเข้าไปเป็นเหมือนเพื่อน เขาแล้วนั้น เขาก็จะบอกข้อมูลที่เป็นจริงทั้งหมด ซึ่งก็ทำให้เสียเวลาและใช้เวลานานมาก

ในส่วนของตัวเองแสดงนั้น ค่อนข้างที่จะเป็นปัญหาอย่างมาก เพราะไม่มีใครที่จะยอมแสดง เพราะกลัวว่าจะเสียภาพพจน์ตนเอง เพราะในเรื่องข้าพเจ้าไม่ต้องการที่จะทำภาพ GRAPHIC บน

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

หน้าตัวแสดง จึงต้องอธิบายว่าถ่ายทำไปเพื่ออะไร ให้ใครดู มีขอบเขตแค่ไหน นักแสดงจึงตกลง แต่ก็ใช้เวลานานมาก ดังนั้นมนุษย์สัมพันธ์จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง

ข้าพเจ้ายังขาดความเข้าใจอยู่มากในการเขียนบทภาพยนตร์อยู่มากในครั้งแรกๆ บางครั้งก็ไม่เข้าใจตนเองว่าจะเขียนเพื่ออะไร หรือประเด็นคืออะไรกันแน่ ทำให้บทภาพยนตร์ล่าช้า จนบางครั้งความไม่เข้าใจทำให้รู้สึกเบื่อและขาดกำลังใจในการทำงานต่อ ประกอบกับการหาข้อมูลต้องออกไปสัมภาษณ์และคลุกคลีกับชายขายบริการ เป็นเวลานานและการออกไปในแต่ละครั้งก็จะเป็นเวลาในช่วงกลางคืนซึ่งบางครั้งก็เกือบจะถึงเช้า ซึ่งเหนื่อยมาก จึงทำให้หลายครั้งข้าพเจ้าเกิดความท้อใจที่จะทำงาน

2. ปัญหาและข้อเสนอแนะในขั้นตอนการถ่ายทำ

ในการถ่ายทำครั้งแรกได้ใช้มุมกล้องลักษณะเดียวกับการทำภาพยนตร์บันเทิง ดูแล้วเหมือนลักษณะการจัดฉากมากเกินไป ไม่เหมาะกับแนวของภาพยนตร์สารคดี จึงได้รับข้อเสนอแนะว่า ภาพควรจะเป็นมุมมองแบบ OBJECTIVE แบบสารคดีจึงต้องมีการถ่ายทำแก้ไขใหม่

3. ปัญหาและข้อเสนอแนะในขั้นตอนการตัดต่อ

การตัดต่อภาพยนตร์สารคดีในครั้งนี้ได้ทำการตัดต่อทั้งหมดสองครั้ง ในครั้งแรกมีปัญหามากที่สุดคือเรื่องภาพ เพราะภาพมีความหลากหลายและไม่ต่อเนื่องกัน ดูแล้วไม่สามารถแยกได้ว่าใครขายบริการสถานที่ใดซึ่งทำให้สับสนมาก จึงต้องแก้ไขโดยการให้ช่วงแรกเป็นการนำเสนอเรื่องราวของบอย ซึ่งจะขายบริการบริเวณสวนลุมและสีลม และให้เอ็กซ์ซึ่งขายบริการบริเวณสวนสาธารณะวังสราญรมณ์ไว้ในช่วงหลัง ส่วนผู้ซื้อบริการนำมาไว้ส่วนกลางของเรื่อง เป็นตัวเชื่อมระหว่างสองสถานที่ ซึ่งเมื่อแก้ไขแล้วก็ทำให้ดูเข้าใจง่ายมากขึ้น

สรุปผล

1. ภาพยนตร์สารคดีแนวนี้จะนิยมเป็นการเน้นเรื่องราวที่เป็นจริงเกี่ยวกับสังคมเมือง โดยดึง CONFLICT มาจากความเป็นจริงในสังคม
2. ผู้กำกับภาพยนตร์สารคดีต้องรู้จักเลือกมุมมองนำเสนอจากมุมมองธรรมดาที่คนอื่นรู้ มาเป็นมุมมองที่คนอื่นมองไม่เห็น ด้วยวิธีสร้างสรรค์
3. ไม่มีใครต้องการทำอาชีพขายบริการทางเพศ แต่ที่เขาเหล่านั้นต้องมาประกอบอาชีพนี้ก็เพียงเพราะว่าความจำเป็น และเขาก็ไม่ต้องการให้คนในสังคมมองว่าพวกเขาเป็นปัญหาของสังคม

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ข้อเสนอแนะ

1. การกำกับภาพยนตร์สารคดีที่มาจากเรื่องจริงนั้น ไม่ได้หมายความว่าทุกอย่างจะไม่สามารถจัดสร้างขึ้นใหม่ ทุกอย่างสามารถทำได้เพียงแต่ต้องคำนึงถึงความสมจริงเท่านั้น
2. ภาพยนตร์สารคดีไม่มีรูปแบบการนำเสนอที่แน่นอน และไม่จำเป็นต้องมีคนบรรยาย ถ้าเรื่องหรือบทสัมภาษณ์มากมายถ้าไม่จำเป็น เพราะจะทำให้ดูขาดความน่าสนใจ ควรเลือ่วิธีที่คิดว่าเหมาะสมกับเนื้อเรื่องมากที่สุด
3. การกำกับภาพยนตร์สารคดีที่พูดถึงเกี่ยวกับใคร ควรจะให้คนผู้นั้นเป็นผู้ถ่ายทอดเรื่องราว จะทำให้เรื่องมีความสมจริงมากขึ้น

จากการที่ได้ศึกษาการทำโครงการศิลปนิพนธ์ การกำกับภาพยนตร์สารคดีเรื่อง “ผมว่า...ผมจำเป็น” ทำให้เกิดความรู้ความเข้าใจในงานภาพยนตร์มากขึ้น เป็นทั้งการรวบรวมประสบการณ์ การเรียนในวิชาต่างๆ ในทุกชั้นปีมารวบรวมไว้ การทำงานศิลปนิพนธ์ในครั้งนี้ก่อให้เกิดประสบการณ์ในการทำงาน ได้พบปะผู้คนมากมายหลายอาชีพ ทำให้เป็นประโยชน์ในการศึกษางานและการประกอบอาชีพในสาขาเดียวกันเป็นอย่างมาก

บรรณานุกรม

1. กิตติคุณ อางคาสัย , สัมภาษณ์โดย ธนะพล บุญมาก , 26 พฤศจิกายน พ.ศ. 2544
2. कमสันติ ภักดี , สัมภาษณ์โดย ธนะพล บุญมาก , 30 กันยายน พ.ศ. 2544
3. บรรจง โกศลวัฒน์ , ภาพยนตร์สารคดี , กรุงเทพ , สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ คณะวารสารศาสตร์และสื่อสารมวลชน
4. วรชัย รัตนดวงตา , ก็แค่เรื่องของกะหรี , นิตยสาร OPEN , ฉบับที่ 19 ปีที่ 2 มีนาคม 2542 , หน้า 45-49
5. ศรีเรือน แก้วกัจจาล , จิตวิทยาพัฒนาการทุกช่วงวัย (Lifespan Human Development) , กรุงเทพ ; สำนักพิมพ์พลอยสามสี , 2538

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้าไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้

ประวัติผู้เขียน

นาย ธนพล บุญมาก

เกิด วันอังคาร ที่ 26 กรกฎาคม พ.ศ. 2520 กรุงเทพฯ

ที่อยู่ 510 ซ.ชานเมือง ถ.ประชาสงเคราะห์ เขตดินแดง กรุงเทพฯ 10310

ประวัติการศึกษา ร.ร. โยนออฟอาร์ค

ร.ร. สันติราษฎร์วิทยาลัย

วิทยาลัยช่างศิลป์

คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

เอกสารนี้เป็นเอกสารที่สงวนไว้สำหรับการใช้งานเพื่อการศึกษาเท่านั้น ไม่อนุญาตให้นำไปใช้ประโยชน์ด้านการค้า
ไม่ว่ากรณีใดๆ ทั้งสิ้น อีกทั้งห้ามมิให้ดัดแปลงเนื้อหาและต้องอ้างอิงถึงเจ้าของเอกสารทุกครั้งที่มีการนำไปใช้